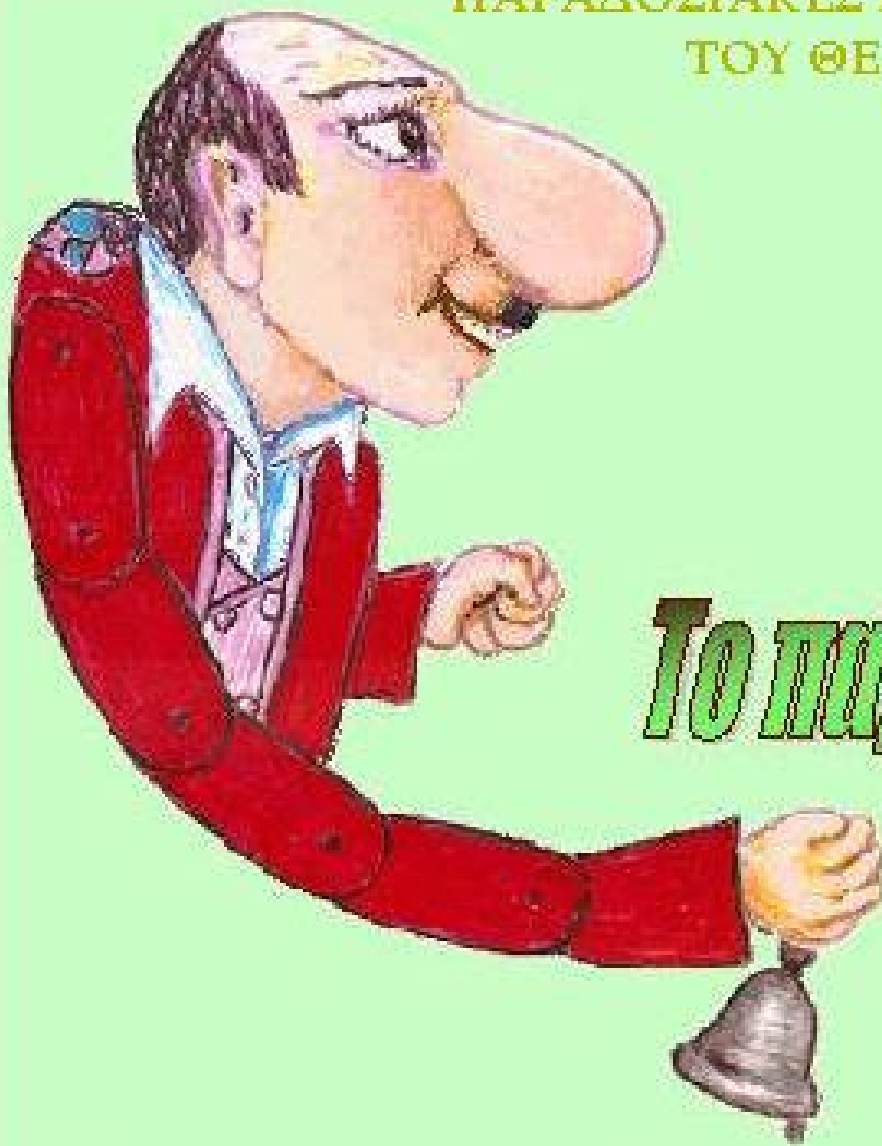

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Το παραμύθι

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία ΣΤ'

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

“Πουνέντες,”

- *ΤΟ ΜΑΝΤΑΤΟ*
- *ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ*
- *ΤΟ ΧΩΡΑΤΟ*

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλυνση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασσεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενασχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Σε παλιότερες εποχές, τότε που οι θεατές στις παραστάσεις του θεάτρου σκιών ήσαν στην πλειοψηφία τους άνθρωποι ενήλικοι, στις παραστάσεις αυτές υπήρχε σχεδόν πάντα ένα πρόσθετο στοιχείο: η σάτιρα.

Η σάτιρα αυτή δεν είχε κατ' ανάγκη πολιτικό περιεχόμενο. Πιο συνηθισμένη ήταν η κοινωνική σάτιρα και ιδιαίτερα εκείνη που είχε τοπικό χαρακτήρα. Και ήταν πάντα καλοπροαίρετη και απευθυνόταν κυρίως σε άτομα με αίσθηση του χιούμορ.

Πρωταγωνιστής φυσικά και στη σάτιρα ο Καραγκιόζης και από κοντά τα παιδιά του, ιδίως ο Κοπρίτης, αλλά και ο Μπαρμπαγιώργος με τον δικό του τρόπο.

Η σάτιρα στο θέατρο σκιών είχε πάντα διπλό σκοπό. Από την μια να διασκεδάσει τους θεατές, ιδιαίτερα τους μεγαλύτερους, και από την άλλη να συμπληρώσει κάποιες παραστάσεις με μικρή διάρκεια ή ισχνό περιεχόμενο. Μην ξεχνάμε ότι οι παραστάσεις σε παλιότερες εποχές κρατούσαν δύο, δύομισι, μπορεί και τρεις ώρες και τα έργα δεν ήσαν πάντα ευχάριστα.

Κ. Στ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

	ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ	
	ΧΑΤΖΗΝΑΒΑΤΗΣ	
	ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ	
	ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ	
	ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	
	ΕΒΡΑΙΟΣ	
	ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ	
	ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ	
	ΑΓΛΑΪΑ	
	ΓΕΡΟΣ	
	ΚΟΠΕΛΑ	
	ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ	

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται μουσική από το παραδοσιακό τραγούδι "Σαν τα μάρμαρα της πόλης", και προχωράει αργά).

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται μετά από λίγο από την πλευρά της καλύβας και προχωράει επίσης αργά. Μόλις η μουσική σταματήσει, τον πλησιάζει). Γεια σου, μπρε Χατζηαϊβάτη, με τα ωραία σου!.. Ε; Ναι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Πλησιάζει και αυτός). Νά 'σαι καλά, κυρ-Σωτήρη μου... νά 'σαι καλά!..

ΓΕΡΟΣ Καιρό έχω να σε ιδώ... Ε; Ναι... Τι κάνεις, καλά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... ας τα λέμε καλά, άρχοντά μου... ας τα λέμε καλά. Η αφεντιά σου... καλά; Η μοναχοκόρη σου η Γιαννούλα;

ΓΕΡΟΣ Καλά είμαστε, παιδί μου Χατζηαϊβάτη... Ε; Ναι... πολύ καλά, σ' ευχαριστώ. (Μικρή σιγή). Για πες μου... πώς τα περνάς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, τα γνωστά... δεν άλλαξε κάτι.

ΓΕΡΟΣ Σε σκεφτόμουν πριν λίγες μέρες για κάτι που θέλω... Ε; Ναι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μη μου 'πείς...

ΓΕΡΟΣ Και, είδες... τώρα που σε πέτυχα πάρα λίγο να το ξεχάσω... Ε; Ναι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... ό,τι θέλεις, αρχοντά μου... γης, γεφύρι να γενώ για να περάσεις... και τα δυο μου ματάκια να βγάλω για την αφεντιά σου!

ΓΕΡΟΣ Όπα... σιάσου! Τι 'ν' αυτά που λες; Για μια μικρή εξυπηρέτηση πρόκειται. Ε; Ναι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και μικρή και μεγάλη, φτάνει να περνάει από το χέρι μου.

ΓΕΡΟΣ Κοίταξε, Χατζηαϊβάτη... χρειάζομαι έναν άνθρωπο, να τον έχω στο σπίτι... Ε; Ναι... σαν κηπουρό. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δηλαδή... χρειάζεσαι κηπουρό;

ΓΕΡΟΣ Οποιοδήποτε να γνωρίζει λίγα πράγματα από κηπουρική. Ε; Ναι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α, λίγα πράγματα...

ΓΕΡΟΣ Κοίταξε... η δουλειά του θα είναι άλλη... Ε; Ναι... πιο απλή και πιο ξεκούραστη. Θα πρέπει όμως να βρίσκεται στον κήπο. Ε; Ναι... όλη μέρα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... κατάλαβα.

ΓΕΡΟΣ Και γι' αυτό λέω να ξέρει λίγο από κηπουρική... Ε; Ναι... μη μας κάνει και καμιά ζημιά. Κατάλαβες; Ούτε να δείχνει ότι είναι εκεί για την άλλη δουλειά... Ε; Ναι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και, αν επιτρέπεται, η δουλειά του η άλλη που λες... ποια θα είναι;

ΓΕΡΟΣ Μμ... έλεγα να το κρατήσω μυστικό. Ε; Ναι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όπως θέλεις.

ΓΕΡΟΣ Αλλά μάλλον δεν γίνεται... Ε; Ναι. Γι' αυτό, άκουσε, παιδί μου Χατζηαϊβάτη, περί τίνος πρόκειται...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σε ακούω, άρχοντά μου!

ΓΕΡΟΣ Είναι τώρα... δυο-τρεις 'βδομάδες... Ε; Ναι, παραπάνω... που ένας καινούριος αξιωματικός εδώ του σαραγιού έρχεται και στέκεται με τις ώρες απέναντι από το σπίτι μου.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι μου λες;

ΓΕΡΟΣ Όπως τ' ακούς... Ε; Ναι. Και δυο ώρες... και τρεις... μπορεί και περισσότερο. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι ακριβώς κάνει;

ΓΕΡΟΣ Τίποτα... Ε; Ναι... Στέκεται και κοιτάζει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Περίεργο.

ΓΕΡΟΣ Πολύ περίεργο... Ε; Ναι. Θέλω, λοιπόν, τον άνθρωπο που σου λέω, να είναι 'κεί στον κήπο και να παρακολουθεί... Ε; Ναι... και αν χρειαστεί, να επέμβει. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θέλεις να 'πείς...

ΓΕΡΟΣ (Τον διακόπτει). Το κορίτσι μου, Χατζηαϊβάτη, είναι μοναχό του στο σπίτι πολλές ώρες... Ε; Ναι. Ξέρω 'γώ τι έχει κατά νου αυτός ο αξιωματικός; Λέω, λοιπόν, τις ώρες που εγώ λείπω... Ε; Ναι... να υπάρχει κάποιος.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάλαβα, κυρ-Σωτήρη μου.

ΓΕΡΟΣ Γι' αυτό κοίταξε να μου βρεις κάποιον, αλλά, πού είσαι... να το λέει η καρδιά του!.. Ε; Ναι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και βέβαια, θα κοιτάξω.

ΓΕΡΟΣ Και να είναι και έμπιστος!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μείνε ήσυχος!..

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι... Μην μου βρεις, ξέρω 'γώ... κάνα λιμοκοντόρο!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αστειεύεσαι;

ΓΕΡΟΣ Και θα πληρωθείς καλά!.. Ε; Ναι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σε παρακαλώ, άρχοντά μου... Τί 'ν' αυτά που λες; Άκου', να πληρωθώ...

ΓΕΡΟΣ Α... μα, Χατζηαϊβάτη, θα σε μαλώσω!.. Ε; Ναι... Εγώ πληρώνω πάντα εκείνους που με εξυπηρετούν και δεν θα πληρώσω εσένα... τι λες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τέλος πάντων...

ΓΕΡΟΣ Θα ψάξεις καλά και όταν τον βρεις, φέρ' τον να τον ιδώ κι εγώ... Ε; Ναι... και να τον κουβεντιάσω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, άρχοντά μου... θα τρέξω, ο καημένος, και μόλις βρω κάποιον κατάλληλο, θα σου τον φέρω.

ΓΕΡΟΣ Α, μπράβο! Φέρ' τον στο σπίτι... Αλλά, όχι... οι ώρες που είμαι στο σπίτι... Ε; Ναι... είναι ακατάλληλες.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τότε;

ΓΕΡΟΣ Κοίταξε... καλύτερα περάστε πρώτα από 'δώ τον καφενέ των γερόντων... Ε; Ναι... εκεί συχνάζω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και αν δεν σε βρούμε 'κεί... τότε ερχόμαστε σπίτι. Έτσι;

ΓΕΡΟΣ Μμ; Ας είναι κι έτσι. Ε; Ναι. Γεια σου, το λοιπόν... και θα τα ξαναπούμε. (Προσπερνάει τον Χατζηαβάτη και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Στο καλό, κυρ-Σωτήρη μου... στο καλό... Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σου, για να σκοντάψεις κι ούτε λακκουβίτσα, για να στραβοπατήσεις!.. (Στρέφει πάλι προς την καλύβα και μονολογεί). Αχ... πολύ ωραία!.. Πάλι θα τα βολέψω. Αλλά πρώτα, θα πρέπει να βρω κάποιον να του πάω και να του κάνει... (Μονολογώντας προχωράει αργά προς την καλύβα). Να το λέει κι η καρδιά του... Μμμ... ο Καραγκιόζης είναι μέσ' στα όλα... δεν κωλώνει σε τίποτα... Βέβαια!.. (Σε άλλο τόνο). Αλλά, τι λέω; Τον θέλει και τίμιο... Μάλλον όχι... έμπιστο είπε... δεν είπε τίμιο. Έμπιστος είναι, τρομάρα του... Ναι... ναι! Και μαθαίνει και εύκολα όλες τις δουλειές... Αλλά πού να βρίσκεται; Για να χτυπήσω στην παράγκα... να ιδούμε; είναι μέσα;

ΦΩΝΕΣ Πιάστε τον!.. Κλέφτης... απάνω του!.. Να, από 'κεί... Προς το σαράι έστριψε... Πιάστε τον!.. Στο στενό... στο στενό μπήκε... Να μη φύγει!... Πιάστε τον!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να έγινε; (Στρέφει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πιάστε τον, μωρέεεε!... Προς τα πάνω έκανε... (Εμφανίζεται με φόρα από την πλευρά του σαραγιού). Μπίιιιιπ!.. Στην πάντα... περνάει ο Σπόρο-Λούης... (Πέφτει πάνω στον Χατζηαβάτη).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Παρασύρεται και πέφτει προς τα πίσω). Οχ!.. Σιγά, άνθρωπέ μου!.. (Σηκώνεται με κόπο και στρέφει προς την καλύβα). Άαχ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας και μετά από λίγο επιστρέφει). Με το μπαρδόν... (Στρέφει προς την καλύβα, αλλά αμέσως στρέφει πάλι προς τον Χατζηαβάτη). Εσύ 'σαι, ρε ζωντόβολο; (Τον χτυπάει).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Οχ!.. Γιατί με χτυπάς, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί δεν κάνεις στην μπάντα... γι' αυτό!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Που να σου ξεραθεί το κουλό σου, Παναγία μου!..
Α, πα πα πα πα πα... Δεν φτάνει που με στραπατοάρισες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να μάθεις, άλλη φορά να κάνεις στην μπάντα, όταν
σου κορνάρουνε. Γκέγκε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον πλησιάζει). Τι συμβαίνει... γιατί τρέχεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Προπόνηση κάνω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Προπόνηση;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... για μαραθωνοδρόμος...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και οι άλλοι, που σε κυνηγάνε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι αυτοί... προπόνηση...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, αλλά φωνάζανε: πιάστε τον.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... και λοιπόν; Κι εγώ φώναζα... Αλλιώς γίνεται, ρε,
προπόνηση; (Ξεροβήχει. Σε άλλο τόνο). Δεν γίνεται...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν γίνεται, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αρνητική κίνηση του κεφαλιού). Τσι!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τρομάρα σου!.. Τι έκλεψες πάλι, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, όχι κι έκλεψα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Αυστηρά). Λέγε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μαζεύεται) Μά'ιστα. (Ξεροβήχει. Ξαφνικά σε άλλο
τόνο κάπως ψηλό). Που λες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνει λίγο πίσω ξαφνιασμένος). Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνώντας το χέρι παραστατικά). Είμαστε εδώ στη
μάντρα, ρε, πού 'ναι πάνω απ' το καλντερίμι... Κατάλαβες; Όχι από κάτω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Είσατε ποιοι; (Πλησιάζει πάλι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ε... τρεις-τέσσερις 'κεί πέρα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι κάνατε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τίποτα... καθόμαστε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάλαβα... στον ίσκιο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο!.. Αλλά όχι όλοι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι όχι όλοι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να, μωρέ... ένας εκεί καθότανε στον ήλιο... Αυτός, ρε, ο... Αρτέμης... κάπως έτσι τον λένε... έχει παντρευτεί τώρα τελευταία. Πήρε μια κόρη του Καλαμπόκα, ρε... την μικρή την Χρυσάφω... την ξέρεις... πήγαινε σχολείο να γίνει δασκάλα και κάτι ακούστηκε και την έκοψε ο Καλαμπόκας απ' το σχολειό κι αμέσως, που λες, την αυτό... την πάντρεψε... Ναι. Της έδωσε αυτόν που σου λέω, ρε... μου φαίνεται, Αρτέμη τον λένε... από κάποιο χωριό έχει έρθει και πήγε σόγαμπρος στο Καλαμπόκα. Ο πατέρας του είχε παντρευτεί, λένε, δύο... όχι, τρεις φορές... Αυτόν τον έκανε με την πρώτη του γυναίκα... τη Θεώνη, ρε... πού 'μενε εδώ πιο κάτω, δίπλα στο μοδιστράδικο... νομίζω κι εκείνη μοδίστρα ήτανε... Μ' αυτήν τον έκανε τον Αρτέμη. Με τις άλλες δύο έκανε όλο τσούπες, ενώ με την αυτή... με την Θεώνη έκανε κι άλλα δύο σερνικά... Γιώργη, νομίζω, λένε το ένα, Νικόλα το άλλο... και τα δύο παντρεμένα... Ναι, έχουνε και από δύο παιδιά ο καθένας... ο ένας, ο Γιώργης έχει δύο τσούπες, ενώ ο άλλος, ο Νικόλας... έχει μια τσούπα κι ένα σερνικό. Αλλά λένε πως έχει κι ο Γιώργης ένα σερνικό, αλλά 'ξώγαμο... ξέρεις, με άλλη γυναίκα... και ξέρεις με ποια; Τη... την αυτή, ρε... εδώ τη Χαρίκλεια τη μουγκή, που την είχαμε χάσει για κάμποσον καιρό... Ε, στο χωριό του πατέρα του την είχανε πάει... και μετά που γέννησε, ξαναήρθε... Την πήρε στο σπίτι του, τάχα για ψυχικό... αλλά ήρθε ο γέρος απ' το χωριό και την ξαναπήρε. Γί' αυτό έχει χαθεί πάλι. (Μικρή σιγή). Μάλλον ο γέρος τη θέλει τη μουγκή για πάρτη του. Χα... Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Αρνητική κίνηση κεφαλιού). Γρι!.. (Άγρια κάπως). Τι να καταλάβω, βρε, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει πίσω). Μμ; Ο Αρτέμης... που καθότανε... στον ήλιο και liaζότανε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί καθότανε στον ήλιο; (Πλησιάζει πάλι).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... γιατί; Κρύωνε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπα... δεν νομίζω... Απλά την ώρα, φαίνεται, που έκατσε, είχε ίσκιο. Μετά έφυγε ο ίσκιος... ο Αρτέμης έμεινε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και γιατί δεν πήγαινε αλλού;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καθόμαστε οι άλλοι... δεν είχε πού να πάει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και όλα αυτά γιατί μου τά 'πες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Για να καταλάβεις ποιος είναι ο Αρτέμης... ένα ζώον και μισό!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και με σένα τι είχε να μοιράσει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουλωχτά). Α... με μένα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι είχε να μοιράσει με μένα; Α... το σακάκι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σακάκι... ποιο σακάκι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ένα σακάκι... (Ξεροβήχει). Με ρώτησες πρωτύτερα αν κρύωνε ο αυτός... ο Αρτέμης... Αυτός δεν κρύωνε, γιατί ήτανε στον ήλιο... Εγώ όμως, που ήμουνα στον ίσκιο κι έβλεπα τον Αρτέμη, που ήτανε στον ήλιο... άρχισα να κρυώνω. Και με το που βλέπω, που λες, το σακάκι, το πήρα και τό 'ριξα πάνω μου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ξένο σακάκι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, μια και βρέθηκε... κι εγώ κρύωνα... να... να μην το ρίξω απάνω μου; Ν' αρρωστήσω; Να... να... να πεθάνω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα, τρομάρα σου!.. Και μετά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έγινε μετά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... Γιατί αρχίσανε να σε κυνηγάνε οι άλλοι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οι άλλοι... είναι καλύτεροι οι άλλοι; Άσε με, μωρέ... Πήρανε όλοι το μέρος του.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί; Σε ποιο θέμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα σου 'πώ... και συ βγάλε συμπέρασμα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ακούω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μόλις έριξα, που λες, το σακάκι απάνω μου... μετά από λίγο συνήλθα και σηκώθηκα να φύγω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το σακάκι τό 'βγαλες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί να το βγάλω; Αφού το βρήκα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, δεν ήτανε του αυτού, του... του Αρτέμη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βούτα την!.. (Τον χτυπάει). Ρε, πας καλάς; Είπα 'γώ τέτοιο πράμα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Αγριεύει). Ααά... κάτσε καλά!.. Δεν το είπες, αλλά ήτανε... το είχε βγάλει, γιατί ζεσταινότανε από τον ήλιο... Έτσι δεν είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το είδες; Κι εσύ αμέσως με το μέρος του πήγες... Κι έλεγες για τους άλλους.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... το σωστό... σωστό!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και πού ξέρεις εσύ, βρε ηλίθιο κατασκευάσμα... ποιο είναι το σωστό, μμ; Το σακάκι μπορεί να το είχε ξεχάσει κάποιος εκεί πέρα... να το είδε ο αυτός... ο Αρτέμης... και νά 'κατσε στον ήλιο, δήθεν και πώς... για να φανεί ότι ζεσταινότανε και γι' αυτό είχε βγάλει το σακάκι του. Τάχα μου, τάχα μου... κατάλαβες; Ζών... όρνιο... ψάρακα!.. Αλλά, τι... τα τρώμε εμείς κάτι τέτοια... τα μασάμε; Τι διάλο... τι δουλειά κάνουμε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τελικά τι έκανες, τρομάρα σου... έφυγες με το ξένο σακάκι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάλι τα ίδια... (Γκρινιάζει). Από πού κι ως πού ξένο, ρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, αφού δεν ήτανε δικό σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πώς δεν ήτανε... αφού το βρήκα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Γελάει). Χα, χα, χα... άκου', το βρήκε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μη γελάς, γιατί στην τσίτα είμαι!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τρομάρα να σου 'ρθει!.. Και τελικά, το πήρες ή δεν το πήρες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, θα τ' άφηνα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και πού 'ν' το;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τό 'χω καλά κρυμμένο, έννοια σου... Θα πάω να το πάρω μετά... Να νυχτώσει πρώτα. (Μικρή σιγή). Για πες μου και τα δικά σου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μμ; Α, ναι... Είδα τον κυρ-Σωτήρη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εδώ, τον κυρ-σουρωτήρη... το γείτονα; Σιγά τα νέα... Κάθε μέρα δεν τον βλέπεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, εντάξει... Σήμερα όμως, κάτι μου ζήτησε... γι' αυτό σ' το λέω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι, ρε... δανεικά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, βρε... θέλει έναν άνθρωπο για το σπίτι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή... παραδουλεύτρα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι... γι' άλλο πρόκειται. Αυτός ο άνθρωπος πρέπει να είναι άντρας και να το λέει κι η καρδιά του.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... και να ξέρει κι από κηπουρική. Εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ, τι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ξέρεις από κηπουρική;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Από κηπουρική ξέρω... πού κολλάω δεν ξέρω. Δεν μου το κάνεις λιανά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αφού ξέρεις από κηπουρική... τ' άλλα όλα, ματάκια μου, είναι παιχνιδάκι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό κάπου τό 'χω ξανακούσει... και το θυμάμαι... σου!.. Ακόμη το θυμάμαι... Μα το στειλιάρι πού 'φαγα. Για λέγε... για λέγε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι θες να σου 'πώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λεπτομέρειες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν πάμε εδώ στον καφενέ των γερόντων, που μας περιμένει, να μάθεις ό,τι θες κι από πρώτο χέρι... Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και δεν πάμε... Μμ; (Σκέφτεται). Να πάμε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν ξέρω... εσύ... Έχεις κάνα πρόβλημα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό σκέφτομαι... έχω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μήπως έχεις τίποτα ανοιχτούς λογαριασμούς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Πρέπει να τους έχω κλείσει... Άλλωστε δεν πάω ταχτικά σ' αυτόν τον καφενέ. Εσύ δεν θυμάσαι τίποτα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ τι να θυμάμαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, ντε... εδώ δεν θυμάμαι εγώ ο ίδιος...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λοιπόν, πάμε ή δεν πάμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτσε, ρε... βιάζεσαι. Άει στο διάλο!.. (Μικρή σιγή). Μπρός, πάμε... προχώρα!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ό,τι ειπείς εσύ... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού και ο Καραγκιόζης ακολουθεί. Σιγή).

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται μετά από λίγο). Καλώς τους... καλώς τους!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κυρ-Σωτήρη μου, σε χαιρετώ και πάλι... Τον Καραγκιόζη, τον ξέρεις...

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπρε... Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μη λέτε ονόματα, ρε παιδιά... μη λέτε ονόματα!.. Μπάσα...

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται. Ξεροβήχει). Πού... τι κοιτάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Για... για κάνα γνωστό, μωρέ... Ξέρεις καμιά φορά;

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται. Ξεροβήχει). Τι γίνεται... τι κάνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καλά, κυρ-σουρωτήρη μου...

πολύ καλά και προσεχώς ακόμη καλύτερα!.. Ελόγου σου;

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κι εγώ καλά. Ε; Ναι... κι εγώ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ο Καραγκιόζης, που λες, κυρ-Σωτήρη μου... είναι ό,τι 'πείς για τη δουλειά που λέγαμε!..

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Άσα... μπράβο!.. Τα είπατε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Λεπτομέρειες, όχι...

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καλά, θα τον κατατοπίσω εγώ... Ε; Ναι. Να κεράσω κάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Άσε καλύτερα... (Χαμηλόφωνα). Μη μας βγει και ξινό... (Δυνατά). Πες, ρε Χατζατζάρη... Μίλα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εγώ... τι να 'πώ; Εγώ φεύγω... έχω κάπου να πάω και το ξέχασα.

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τότε, έλα 'δώ... Ε; Ναι... πιάσε αυτά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μα... δεν ήταν ανάγκη...

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται. Αυστηρά). Πάρ' τα... και αντίο!.. Ε; Ναι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ευχαριστώ, κυρ-Σωτήρη μου... και αντίο!.. Γεια σου, Καραγκιόζη... Θα σε ιδώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γεια σου, Χατζατζάρη!..

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε, πάμε κι εμείς, Καραγκιόζη... και τα λέμε περπατώντας... Ε; Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, ναι... πάμε... (Μετά από μικρή σιγή εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, προχωράει λίγο και κατόπιν στρέφει προς τον Γέρο, που ακολουθεί). Λοιπόν, λοιπόν;

ΓΕΡΟΣ Το λοιπόν, Καραγκιόζη... κατ' αρχήν πρέπει να σου ειπώ ότι χαίρομαι, που θα έρθεις εσύ να μου κάνεις αυτά που θέλω. Ε; Ναι... πολύ χαίρομαι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγανά). Κι εγώ σε σιχαίνομαι... (Ξεροβήχει).

ΓΕΡΟΣ Αλλά... τι είναι αυτά που θέλω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για λέγε, για λέγε: τι είναι αυτά που θέλεις;

ΓΕΡΟΣ Άκουσε, Καραγκιόζη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ακούω, κυρ-σουρωτήρη μου... Είμαι όλος αυτιά και διάθεση!..

ΓΕΡΟΣ Εσύ θα είσαι πια του σπιτιού.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σπιτίσιος...

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι... Θα είσαι για τις δουλειές του σπιτιού... αλλά δουλειές δεν θα κάνεις. Ε; Ναι... τίποτα... καμία δουλειά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καμία;

ΓΕΡΟΣ Καμία. Θα είσαι και στον κήπο. Ε; Ναι... για τις δουλειές του κήπου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά δουλειές... γιοκ!..

ΓΕΡΟΣ Στον κήπο κάτι πρέπει να κάνεις... Ε; Ναι!.. Αλλά κι εκεί όχι σπουδαία πράγματα... έτσι για το θεαθήναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... για το θεα... από 'κείνο... (Σε άλλο τόνο). Και... δηλαδή, τι... θα μαζεύω αγκιναροκούκια;

ΓΕΡΟΣ (Γελάει). Χα, χα, χα!.. Αμ' δεν έχουμε τέτοια... Ε; Ναι. Πού τα θυμήθηκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... ωραίο φαί... Ε; Μη μου 'πείς!..

ΓΕΡΟΣ Βαρύ όμως...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... (Κατ' ιδίαν). Κοίτα', που το κόλλησα κι εγώ... (Στον Γέρο). Αλλά αγκινάρες στον κήπο δεν υπάρχουνε... ούτε κουκιά...

ΓΕΡΟΣ Όχι, όχι... Μόνο λουλούδια και κάμποσα δέντρα... Ε; Ναι. Αυτά θα περιποιείσαι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για το αυτό... πώς τό 'πες; Το θεα... από 'κείνο...

ΓΕΡΟΣ Το θεαθήναι, το θεαθήναι... Ε; Ναι. Να σε βλέπουν δηλαδή... αυτοί που περιδιαβαίνουν... και να ξέρουν ότι στον κήπο υπάρχει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συμπληρώνει εύθυμα). Σκύλος που δαγκώνει... ε; (Παραινετικά). Πες το, πες το... μμμ!..

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι, μπράβο!..

ΓΕΡΟΣ Κατά κάποιον τρόπο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι μέρος του λόγου είναι αυτοί που... περι... αυτό;

ΓΕΡΟΣ Που περιδιαβαίνουν; Διάφοροι... κι όλοι αδιάφοροι... Ε; Ναι.

Εκτός από έναν...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όλο και μου τα περιπλέκεις.

ΓΕΡΟΣ Μπαρδόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θέλω να 'πώ... άλλα τα λέμε Φράγκικα κι άλλα περί γραμμάτων... και τα κάνουμε περίπλοκα. Αυτό.

ΓΕΡΟΣ Άκουσε, Καραγκιόζη... το είπα και στον Χατζηαϊβάτη, αλλά, φαίνεται, δεν σου το είπε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι πράμα;

ΓΕΡΟΣ Θα είναι τώρα... χμ... κάνας μήνας... Ε; Ναι... κάτι λιγότερο... που έρχεται απ' έξω από το σπίτι ένας καινούριος αξιωματικός εδώ του σαραγιού... Ε; Ναι... δε... δεν ξέρω τ' όνομά του... και κάθεται με τις ώρες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έρχεται από 'ξω;

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και κοιτάει μέσα;

ΓΕΡΟΣ Μρ; Δεν θα τό 'λεγα... Ε; Ναι... Δηλαδή κοιτάει το σπίτι... αλλά όχι τι γίνεται μέσα. Κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... (Κατ' ιδίαν). Ωχ!... Να το πάλι... πάει, θα μου μείνει... δεν την γλιτώνω... (Στο Γέρο). Κοιτάει το σπίτι από 'ξω... (με έμπνευση) ρε, μπας και θέλει να τ' αγοράσει;

ΓΕΡΟΣ Μα, δεν τό 'χω για πούλημα... Ε; Ναι! Τέλος πάντων... θα ιδείς και μόνος σου. Καταλαβαίνεις... αυτός είναι ο λόγος που θέλω να βρίσκεσαι στο σπίτι... Ε; Ναι... δηλαδή στον κήπο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί να μην πάω να τον ρωτήσω τι ζητάει, που κουβαλιέται εκεί πέρα;

ΓΕΡΟΣ Θα γίνει κι αυτό... Ε; Ναι. Αλλά ν' αφήσουμε πρώτα μήπως κάνει καμιά κίνηση αυτός...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αλλά... άμα κάνει την κίνηση αυτός, τι κάνει ο άλλος;

ΓΕΡΟΣ Άλλος... ποιος άλλος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σε μουά...

ΓΕΡΟΣ Α... τι θα κάνεις εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... (Κατ' ιδίαν). Ωχ... πάει τρίτωσε!..

ΓΕΡΟΣ Ανάλογα με το τι θα κάνει αυτός... Ε; Ναι... ανάλογα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με μπερδεύεις!

ΓΕΡΟΣ Θα τα ξεμπερδέψεις εσύ... Ε; Ναι!.. Αυτά για σένα είναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συμπληρώνει με νόημα). Παιχνιδάκι... Ε;

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι... μπράβο!.. Για πες μου τώρα: πόσο να σου δίνω το μήνα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμένα; Γιατί... θα κάτσω πολλούς μήνες;

ΓΕΡΟΣ Αυτό δεν το ξέρουμε... Ε; Ναι... Αλλά και λίγο να καθίσεις δεν θα πάρεις ένα μηνιάτικο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... (Κατ' ιδίαν). Ωχ, θεμά το γονιό του!.. (Στο γέρο). Τέλος πάντων... βάλε κάτι παραπάνω...

ΓΕΡΟΣ Μα, μα εγώ δεν σου είπα τίποτα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, θα μου 'πείς, δεν θα μου 'πείς;

ΓΕΡΟΣ Να σου δίνω δέκα λίρες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον μήνα; Λίγα!.. Ε; Ναι. Είκοσι... θα είναι κάπως καλά.

ΓΕΡΟΣ Ε; Όχι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... τώρα το άλλαξες;

ΓΕΡΟΣ Τι άλλαξα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το αυτό, ντε... τον κολασούζο... Τόση ώρα έλεγες «ε; Ναι», τώρα το άλλαξες... τό 'κανες «ε; Όχι»... Ε, όχι κι εγώ... δεν παίζω!.. Είσαι ζαβολιάρης...

ΓΕΡΟΣ Μα, δεν θα κάνεις και τίποτα... Ε; Ναι!.. Άντε να ποτίσεις, 'κεί πέρα, τα λουλούδια... να κλαδέψεις κανένα κλαρί... ν' ασπρίσεις κάναν κορμό... κάναν τοίχο... να μαζέψεις κάνα φρούτο... να 'ρθείς μαζί μου στο παζάρι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ψιλοπράματα, δηλαδή;

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Όχι!..

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι!.. Γιατί, θα τρως κιόλας από μένα... δεν θα τρως;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Από σένα; (Τον κοιτάζει δυο-τρεις φορές από πάνω ως κάτω σαν να τον μετράει)...

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι... Μα, τι κοιτάζεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Τον ξανακοιτάζει άλλες δυο φορές από πάνω ως κάτω). Να λέω...

ΓΕΡΟΣ Τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άρα... άμα σε φάω εσένα... μετά;

ΓΕΡΟΣ Τι είπες; Εμένα θα φας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ το είπες, όχι εγώ...

ΓΕΡΟΣ Εγώ άλλο εννοούσα... Ε; Ναι... ότι θα τρως από το σπίτι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Από το σπίτι, λέει; Χα! Και τι θα τρώω από το σπίτι... αγκωνάρια ή παραθυρόφυλλα;

ΓΕΡΟΣ (Στριμωγμένος). Ωωώ!.. Δεν με αντελήφθης...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν αλείφθηκα τίποτα!..

ΓΕΡΟΣ (Πολύ στριμωγμένος). Θέλω να 'πώ... ότι θα σε ταΐζω εγώ... Ε; Ναι... Δεν θα σε ταΐζω; Νηστικός θα μένεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ; Χάχα! Αλλά, γιατί να με ταΐζεις εσύ... κουλός είμαι;

ΓΕΡΟΣ (Με έκρηξη). Ουφ!... Θα με σκάσεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τραβιέται αμέσως πίσω). Πίσω... μη μας πετύχει κάνα κομμάτι!.. (Ξαναπλησιάζει).

ΓΕΡΟΣ Μπρε παιδί μου, πώς να σ' το ειπώ... το φαγητό που θα τρως, θα είναι από το ίδιο το φαγητό που θα μαγειρεύουμε στο σπίτι και θα τρώμε κι εμείς. Αυτό θα το πληρώνω εγώ... Ε; Ναι... Δηλαδή, εγώ θα

πληρώνω και το φαγητό σου. Γκέγκε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι, ντε... μίλα καθαρά!.. Θα έχω είκοσι λίρες τον μήνα... φαί, ύπνο και το χαρτζιλίκι μου κάθε Σάββατο.

ΓΕΡΟΣ Πάλι τα ίδια; Δέκα, είπαμε!.. Ε; Ναι... και φαί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοίταξε, φίλε μου, που το θυμάται... (Σε άλλο τόνο). Τέλος πάντων... άντε, δέχομαι. Πάμε τώρα για φαί...

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι... πάμε. Πάμε να γνωρίσεις και την θυγατέρα μου την Γιαννούλα... Ή την ξέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ακουστά... Ε; Ναι... (Ξεροβήχει)..

ΓΕΡΟΣ Γιατί, ξέχασα να σου το 'πώ... σε θέλω και για κάτι άλλο... Ε; Ναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκαμε, λέει; Πάλι ζαβολιές;

ΓΕΡΟΣ Έχει να κάνει με τη Γιαννούλα... Ε; Ναι... την κόρη μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... θα την πηγαίνω στο σχολείο;

ΓΕΡΟΣ Όχι, όχι... Τώρα σχολείο; Απλά, όταν έχει να πάει κάπου, θα πηγαίνεις κι εσύ μαζί μέχρι κάποιο σημείο... Ε; Ναι... κι από 'κεί μετά θα την ξαναφέρνεις στο σπίτι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι θα παριστάνω... το γορίλα; (Χαμηλόφωνα). Ωχ, μανούλα μου...

ΓΕΡΟΣ (Τον κοιτάζει από πάνω μέχρι κάτω δυο-τρεις φορές).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κοιτάζει κι αυτός τον γέρο με τον ίδιο τρόπο).

ΓΕΡΟΣ (Τον ξανακοιτάζει με τον ίδιο τρόπο δυο-τρεις φορές).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αμήχανα κάνει κι αυτός το ίδιο σχεδόν ταυτόχρονα. Μετά ξεροβήχει. Μουλωχτά). Ε... κυρ-σουρωτήρη... συμβαίνει κάτι;

ΓΕΡΟΣ Μου κάνεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγανά). Άει στο διάλο!.. (Δυνατά). Είπα κι εγώ...

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι!.. Είσαι ακριβώς έτσι όπως σε ήθελα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τότε... μπράβο μου κι εμένα, που είμαι έτσι όπως

με ήθελες... μπράβο σου κι εσένα που ξέρεις να διαλέγεις!.. (Σε άλλο τόνο).
Αλλά, για πες μου: τώρα θα πάμε κατ' ευθείαν στο σπίτι;

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι, δεν είπαμε... να γνωρίσεις και την κόρη μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και να φάμε είπαμε, μην ξεχνιόμαστε!..

ΓΕΡΟΣ Πεινάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, μωρέ, έτσι καμιά οχτακοσαριά μπουκιές για το τσιγάρο!.. (Ξεροβήχει). Εφτακόσιες πενήντα...

ΓΕΡΟΣ Ε... πάμε, λοιπόν.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μόνο, να περάσω μια στιγμή από 'δώ πέρα την παράγκα, που είναι τα γυναικόπαιδά μου, να τους το 'πώ, ντε... Εσύ προχώρα και σε φτάνω ή έρχομαι στο σπίτι.

ΓΕΡΟΣ Εντάξει. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς την καλύβα). Αγλαΐα... γυναίκα μου... είσαι μέσα; Έβγα λίγο, να σου 'πώ...

ΑΓΛΑΪΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Τι τρέχει, άντρα μου; Τι 'ν' αυτό που θες να μου ειπείς; Κάτι ευχάριστο μήπως... κάτι καλό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Άκουσε.. πηγαίνω για δουλειά εδώ πιο πέρα στου... αυτού, μωρέ... στου κυρ-Σωτήρη. Μη μου 'πείς ότι δεν τον ξέρεις... Αν χρειασθείς τίποτα, στείλε κάνα παιδί ή πέρνα εσύ από εκεί...

ΑΓΛΑΪΑ Στου κυρ-Σωτήρη είπες; Και... θα είσαι συνέχεια εκεί πέρα εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα, δεν το νομίζω... Αλλά για κάποιο διάστημα μάλλον θα χρειαστεί... Δε... δεν ξέρω. Θα ιδούμε... Τέλος πάντων... Θες κάτι; Δεν θες!..

ΑΓΛΑΪΑ (Με πικρή ειρωνεία). Ό,τι 'πείς εσύ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωραία! Πάω, λοιπόν... και όπως είπαμε. Άντε μου, γεια σου... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΑΓΛΑΪΑ Γεια... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει προς το σπίτι). Εδώ 'μαστε... Ε; Ναι... Ωχ... να το πάλι... (Χτυπάει την πόρτα. Φωνάζει). Κυρ-σουρωτήρη!.. (Κάνει λίγο πίσω).

ΚΟΠΕΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού. Σταματάει λίγο έξω από την πόρτα και μετά προχωράει). Αχ, αχ... χαίρετε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αχ, αχ... αντιχάιρετε!..

ΚΟΠΕΛΑ Είστε ο κύριος που περιμένει ο μπαμπάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αχ, ναι... αυτός είμαι. Έχει έρθει ο μπαμπάς;

ΚΟΠΕΛΑ Βέβαια... μέσα είναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αχ, τι καλά!..

ΚΟΠΕΛΑ Που έχει έρθει ή που είναι μέσα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Ξεροβήχει). Που έχει έρθει και που είναι μέσα.

ΚΟΠΕΛΑ (Μικρή σιγή). Τι κάνετε... καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ είμαι πάντα καλά... Ελόγου σου;

ΚΟΠΕΛΑ Κι εγώ καλά... Πώς σας λένε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζει με σκέρτσο). Εμένα... Άκη... (Κατ' ιδίαν). Ωρε, μάνα μου!..

ΚΟΠΕΛΑ Δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καραγκιοζάκη... Εσένα; Άσε, να το βρω...

ΚΟΠΕΛΑ Δεν σας είπε ο μπαμπάς τ' όνομά μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, μου το είπε... και το θυμόμουνα... αλλά, ένα μυστήριο πράμα... με το που σε είδα... το ξέχασα. Χα! Μυστήριο δεν είναι;

ΚΟΠΕΛΑ Να σας το 'πώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Πες το, πες το, γιατί κάπου κόλλησε το μυαλό μου... είναι και η ώρα περιέργη...

ΚΟΠΕΛΑ Γιαννούλα, καλέ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μωρέ... μπράβο!.. Γιαννούλα... Γιαννούλα... (Κάπως αμήχανα). Και δεν μου λες... παντρεμένη, παντρεμένη;

ΚΟΠΕΛΑ Εγώ; Όχι, καλέ... Εγώ είμαι κόρη... δεσποινίδα. Αλλά, γιατί ρωτάτε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να... που είμαι κι εγώ έτσι... κόρος. Ε; Ναι... (Κατ' ιδίαν). Ωχ, νά το πάλι... (Στην κοπέλα). Κατάλαβες; Και δεσποινίδος... κι απ' όλα!

ΚΟΠΕΛΑ Αστειούλης είσαστε... και γλυκούλης...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; Θα 'πεσε, φαίνεται, μπόλικο σορόπι!.. (Κατ' ιδίαν). Ωρε, άρχισε το δούλεμα... (Ξεροβήχει).

ΚΟΠΕΛΑ Και ξέρετε... μου θυμίζετε κάποιον που αγαπούσα πάρα πολύ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλήθεια; (Κατ' ιδίαν). Ωρε, άρχισε το γλέντι...

ΚΟΠΕΛΑ Αχ, ναι... ναι. Πάρα πολύ τον αγαπούσα τον καημένο τον Κανέλλη... ψόφησε όμως...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Δηλαδή... τι ήτανε ο καημένος ο Κανέλλης;

ΚΟΠΕΛΑ Ο σκύλος μου, καλέ... Τον αγαπούσα... δεν ξέρετε πόσο... και σεις του μοιάζετε πάρα πολύ... Ναι... ναι!.. Είσαστε, όπως λένε, φτυστός!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φτυστός, ε; (Κατ' ιδίαν). Αμ' θα σε πάρει ο διάλος... ψειριάρα... Ακούς εκεί...

ΚΟΠΕΛΑ Τώρα όμως, θ' αγαπάω εσάς... Μμ; Πιο πολύ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άμα είναι πιο πολύ...

ΚΟΠΕΛΑ Ναι, ναι!.. Θα σας μάθω να πλέκετε κιόλας... Θέλετε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να με μάθεις να πλέκω; (Κατ' ιδίαν). Τι διάλο λες; (Στην κοπέλα). Ο Κανέλλης ήξερε;

ΚΟΠΕΛΑ Όχι, γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εγώ δε... δεν θέλω... Καλύτερα να με μάθεις να κεντάω...

ΚΟΠΕΛΑ (Με ενθουσιασμό). Αχ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Τι έπαθες;

ΚΟΠΕΛΑ Μη μου 'πείτε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΚΟΠΕΛΑ Ότι σας αρέσει το κέντημα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ασά... τρελαίνομαι! (Πλησιάζει πάλι).

ΚΟΠΕΛΑ Αχ, κι εγώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σώπα...

ΚΟΠΕΛΑ Ναι, ναι, ναι! Αχ, πάρα πολύ ωραία... θα γίνουμε και οι πρώτες φιλενάδες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμ' δεν το βλέπω; (Μικρή σιγή). Θα σε μάθω κι εγώ να μπαλώνεις... Είδες τι ωραία που τά 'χω μπαλωμένα τα ρούχα μου; Πρώτο πράμα!.. Έτσι; Ούτε ο καλύτερος τσαγκάρης...

ΚΟΠΕΛΑ Αλήθεια... γιατί τα έχετε μπαλωμένα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μρ;

ΚΟΠΕΛΑ Τα ρούχα σας...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε...

ΚΟΠΕΛΑ Τα έχετε έτσι μπαλωμένα λόγω μόδας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που τά 'χω έτσι μπαλωμένα; Α... εμείς το κάναμε μόδα.

ΚΟΠΕΛΑ Α, μπα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!.. Το κάναμε μόδα κι έγινε συνήθειο...

ΚΟΠΕΛΑ Αχ, τι ωραία που τα λέτε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες... είδες;

ΚΟΠΕΛΑ Αυτά λέτε στις κοπέλες και τις κατακτάτε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τις κατακτάω;

ΚΟΠΕΛΑ Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μ' αυτά που λέω;

ΚΟΠΕΛΑ Ε, ναι... δεν τις κατακτάτε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια... αν τις κατακτάω, λέει... Δεν γλιτώνει ούτε μία!

ΚΟΠΕΛΑ Ούτε μία, ε; Αλήθεια, έχετε κατακτήσει πολλές;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουντζώνεται). Πέντε!

ΚΟΠΕΛΑ Μόνο; Δεν το πιστεύω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Μήπως το πιστεύω 'γώ; (Μικρή σιγή. Στην κοπέλα). Και ελόγου σου, τσαπερδονίτσα;

ΚΟΠΕΛΑ Ελόγου μου, τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάνα αισθηματάκι... τίποτα;

ΚΟΠΕΛΑ Α, μπα... δεν ασχολούμαι με τέτοια. Είμαι μικρή γι' αυτά εγώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μικρή είσαι; Ούτε κι οι άλλοι ασχολούνται μαζί σου;

ΚΟΠΕΛΑ Α... δεν ξέρω... δεν δίνω σημασία. Α, μπα. Είναι κάποιοι που περνούν από 'δώ και τραγουδάνε... λένε διάφορα... μερικοί μου κάνουν και νοήματα. Ένας μάλιστα... έρχεται και στήνεται με τις ώρες απέναντι στην μάντρα του σαραγιού. Κάποιοι άλλοι μου στέλνουν ραβασάκια...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; (Κατ' ιδίαν). Είναι που δεν δίνεις σημασία, κατεργαρούλα... (Στην κοπέλα). Αυτός που στήνεται με τις ώρες στην μάντρα του σαραγιού... σου κάνει τίποτα νοήματα;

ΚΟΠΕΛΑ Μπα... τίποτα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τίποτα;

ΚΟΠΕΛΑ Αλλοπαρμένος δείχνει!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή;

ΚΟΠΕΛΑ Ε... κάτι τον απασχολεί... Να φανταστείτε, μια ημέρα που ερχόμουνα σπίτι... δεν τον είχα προσέξει και πέρασα σχεδόν δίπλα του...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι αυτός;

ΚΟΠΕΛΑ Ούτε που γύρισε να με ιδεί!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπορεί να μην ήθελε να τον ιδείς εσύ...

ΚΟΠΕΛΑ Λέτε; Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ; Ποιος ξέρει;

ΚΟΠΕΛΑ (Μικρή σιγή). Σαν να πείνασα... εσείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μχ... κάτι λίγο σαν παιδί... Πάμε μέσα;

ΚΟΠΕΛΑ Εμ'; Περιμένει κι ο μπαμπάς, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι, μωρέ... Πω πω... τον ξεχάσαμε αυτόν. Έρμε κυρ-σουρωτήρη!..

ΚΟΠΕΛΑ Ελάτε, ελάτε... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σπιτιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Την ακολουθεί). Ωρέ, έρχομαι, λέει... Προχώρα... προχώρα!..

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τα είπατε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μμ; Τα είπαμε, ούουου...

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Τι ώρα είναι, καλέ μπαμπά... Θα φάμε;

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε; Ναι...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και, αφού προχωρήσει λίγο, στρέφει και πηγαίνει στο πίσω μέρος του σαραγιού και τότε στρέφει πάλι προς το σπίτι και μένει ακίνητος).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται μετά από λίγο κι αυτός από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει προσπερνώντας τον Αξιωματικό. Όμως αντιλαμβάνεται την παρουσία του και αμέσως σταματάει και στρέφει προς αυτόν). Γεια σου, κύριε Ατσωμακουτέ...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Γεια σου κι εσένα!.. (Προχωράει προς το μέρος του).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Κάνει λίγο πίσω). Είμαι... είμαι ο Κολητήρης... τον πατέρα μου τότε λένε Καραγκιόζη... Έχω ένα αδελφάκι που το λένε Κοπλίτη... κι άλλο ένα που το λένε Πιρικόγκο.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μπράβο, μικρέ... είσαι πολύ καλός!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Α... έχω και μια μάννα... τήνε λένε Αγλαΐα... Εσύ;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εγώ... τι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Έχεις μάννα... πατέλα... αδελφάκια;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μάλλον... όλοι έχουνε.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Μπα... 'εν έχουνε όλοι... 'εν έχουνε όλοι... Ένα παιδάκι στο σχολείο που πηγαίνουμε... 'εν έχει. Ούτε πατέρα έχει... ούτε μάννα έχει.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Αδερφάκια;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ούτε αδελφάκια έχει!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τι μου λες; (Σε άλλο τόνο). Φαίνεται, υπάρχουν και κάποιοι που δεν έχουνε...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Έν έχουνε...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Χμ... τι να γίνει, Κολητήρη; Έτσι δεν μου είπες ότι σε λένε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, έτσι... Εσένα πώς σε λένε;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Δεν με ξέρεις;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Μπα.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εγώ είμαι ο Γιορντάν αγάς... Δεν είναι καιρός που ήρθα εδώ στο σαράι. Θέλεις να γίνουμε φίλοι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, αμέ; Αλλά δεν μπορώ να το 'πώ τ' όνομά σου... είναι δύσκολο.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μα, θα με φωνάζεις Αγά... Αυτό δεν είναι δύσκολο καθόλου.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Α, εντάξει, κύριε Αγά!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Όχι κύριε Αγά. Αφού είμαστε φίλοι, θα με λες Αγά... σκέτο. Έτσι, Κολητήρη;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, Αγά.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μπράβο!.. Πού πήγαινες... να παίξεις;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όχι... πηγαίνω εδώ απέναντι στου κυλ-Σωτήρη.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εδώ, εδώ απέναντι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, ναι... Είναι... είναι εκεί πέρα ο πατέρα' μου... κάτι να του 'πώ.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τι κάνει εκεί ο πατέρας σου;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Δεν ξέρω... δουλειές.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α, τότε, μην καθυστερείς!

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Έν πειράζει... 'εν είναι βιαστικό.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Όχι, όχι... πήγαινε στον πατέρα σου. Άλλωστε κι εγώ έχω κάποια δουλειά και πρέπει να φύγω...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Εντάξει, Αγά! Πάω κι εγώ και θα σε 'δώ άλλη φορά. Έτσι;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Βέβαια!.. Δεν είπαμε είμαστε φίλοι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Θα ξανάλθεις εδώ;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εδώ, Κολητήρη, έρχομαι ταχτικά...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Αλήθεια;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ναι. Έρχομαι και σκέφτομαι κάποια πράγματα που δεν ξέρω αν είναι αλήθεια ή ψέματα.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Να... να μην σκέφτεσαι πολύ!.. Η πολλή σκέψη, λέει ο πατέρα' μου, τόνε τλώει τον αφέντη... Έτσι λέει ο πατέρα' μου.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Σωστά τα λέει ο πατέρας σου, αλλά... (Σε άλλο τόνο). Τέλος πάντων... Πάω, γεια σου, Κολητήρη!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Γεια σου, Αγά!.. (Στρέφει προς το σπίτι, πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα. Μετά κάνει λίγο πίσω και φωνάζει). Ανοίξτε... θέλω τον κύριο Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποιοςός; (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού). Αχά... καλώς τονε... Πώς κι από 'δω, υιέ μου, υιέ μου;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Μού 'πε η μάνα ότι είσαι 'δω, και ήλθα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπα; (Μικρή σιγή). Θέλεις κάτι να μου 'πείς ή έτσι ήρθες, για να με ιδείς;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Σε ζήτησε ο Χαχαμικός.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Εβραίος; Κατάλαβα...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Κι εγώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπράβο!.. Δεν πιστεύω να του είπατε ότι είμαι 'δω;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όχι... τού 'πα... τού 'πα: 'εν ξέρω. Μμ; Καλά 'εν τού 'πα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... Μπράβο!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Είπε θα ξανάλθει... Άμα... άμα ξανάλθει, τι να του 'πώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πες του ότι κάπου δουλεύω και, όταν πληρωθώ, θα τον βρω εγώ... Κατάλαβες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι... πάω... (Στρέφει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου... στο καλό!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Α... (Στρέφει πάλι προς τον Καραγκιόζη). Είδα και τον αγά... τον καινούγιο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιόνε, ρε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Είναι... είναι ατσωμακουτός εδώ στο σαράι... Γίναμε και φίλοι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φίλοι γίνετε; Έλα, Παναγία μου!.. Πότε κιόλας;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, σου λέω!.. Ήταν εδώ από 'ξω και σκεφτότανε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με απορία). Σκεφτότανε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι... έτσι μου είπε. Και του είπα κι εγώ ότι η πολλή σκέψη τότε τλώει τον αφέντη... Καλά 'εν του είπα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, εσύ καλά του είπες... αυτός μήπως σου είπε τι σκεφτότανε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Αμέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με αυξημένο ενδιαφέρον). Τι, τι, τι σου είπε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Έ... 'ε... 'εν κατάλαβα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, άει στο γέρο-διάολο, γρουσουζικο!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Αφού 'εν κατάλαβα, λε μπαμπάκο!.. Μού 'λεγε... κάτι περίεργα μού 'λεγε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Περίεργα, λέει... τι περίεργα; Τ' όνομά του σου τό 'πε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Κι αυτό περίεργο ήτανε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Περίεργος, μου φαίνεται, είσαι εσύ... Άντε φεύγα!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ζουλιάρη!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βρε, ουστ από 'κεί!.. Μικρόβιο... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σπιτιού).

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι έγινε, μπρε Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τίποτα, μωρέ... ο γιος μου ο μεγάλος κάτι ήρθε να μου 'πεί.

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α... καλά. Λοιπόν... εγώ απόφαγα και λέω να πάω μια βόλτα στον καφενέ... Ε; Ναι... Εσύ... όπως τα είπαμε. Εντάξει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Για έλα να πάμε μαζί μέχρι πιο πέρα, κάτι να σου 'πώ...

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε; Ναι... πάμε... πάμε... (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού, προχωράει λίγο και έπειτα στρέφει προς τον Καραγκιόζη, που ακολουθεί). Τι συμβαίνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πριν λίγο πρέπει να ήταν εδώ ο δικός σου...

ΓΕΡΟΣ Δικός μου; (Με νόημα). Εννοείς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μπράβο!.. Τον είδε ο γιος μου... πιάσανε και φιλίες. Ε; Ναι... Φτου!..

ΓΕΡΟΣ Τι είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είχες, δεν είχε, μου το κόλλησες...

ΓΕΡΟΣ Ποιο... τι σου κόλλησα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό το... που λες κάθε τόσο, μωρέ... Ε; Ναι... Ε; Ναι... Ε; Ναι.

ΓΕΡΟΣ Έννοια σου, κι εμένα κάποιος άλλος μου το κόλλησε. Ε; Ναι... πάει καιρός.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Ούτε γρίπη ασιατική να ήτανε, θεμά το γιονιό του...

ΓΕΡΟΣ Κάτι μού 'λεγες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιο; Α... ο γιος μου, που λες, κάτι φορές...

ΓΕΡΟΣ Ναι, μπράβο... για λέγε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πιάνει την κουβέντα με όποιον ιδεί μπροστά του. Ήτανε, απ' ό,τι φαίνεται, εδώ αυτός προηγούμενως και τού 'πιασε την κουβέντα ο μικρός... γίνανε και φίλοι...

ΓΕΡΟΣ Μπα... και τι κουβεντιάζανε, σου είπε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Διάφορα... ξέρω 'γώ; Δεν καλοκατάλαβε το παιδί. Έρχεται, λέει, εδώ και σκέφτεται...

ΓΕΡΟΣ Σκέφτεται... τι σκέφτεται;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Θεός κι η ψυχή του, κυρ-σουρωτήρη μου... Λες να την έχει ψωνίσει;

ΓΕΡΟΣ Χμ... τι να 'πώ; Ε; Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάντως κι η κόρη σου για σαλταρισμένο τον έχει.

ΓΕΡΟΣ Η κόρη μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... μιλούσαμε προηγούμενως γι' αυτόνε και για διάφορα άλλα... ε, και μού 'πε το κορίτσι ότι μια μέρα που ερχότανε στο σπίτι... δεν κατάλαβε ότι ήταν αυτός εκεί πέρα και πέρασε δίπλα του...

ΓΕΡΟΣ Κι αυτός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στον κόσμο του... Ε; Ναι. Να το πάλι!.. (Ξεροβήχει). Και, που λες... ούτε που την πήρε είδηση την κοπέλα. Σχεδόν απάνω του έπεσε... κι αυτός, σημασία!..

ΓΕΡΟΣ Τι λες, μπρε παιδί μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ... τι να 'πώ;

ΓΕΡΟΣ Η αλήθεια πάντως είναι ότι δεν φαίνεται επικίνδυνος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αφού, σου είπα, άνοιξε κουβέντα με το παιδάκι... γίνανε και φίλοι... (Σε άλλο τόνο). Εσύ τον έχεις ιδωμένο;

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι... αρκετές φορές... Όχι καλά όμως... γιατί, όταν με βλέπει, φεύγει. Ε; Ναι... Κι εγώ, όπως καταλαβαίνεις... δεν τρέχω πίσω του.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... (Ξεροβήχει). Ηλικία... περίπου;

ΓΕΡΟΣ Μάλλον νεαρός... αλλά γεροδεμένος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Γεροδεμένος, ε;

ΓΕΡΟΣ Για την ηλικία του... ε; Ναι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... για την ηλικία του...

ΓΕΡΟΣ Ναι... ναι. (Μικρή σιγή). Λοιπόν... όπως είπαμε. Θ' αφήσουμε να κάνει αυτός κάποια κίνηση. Ε; Ναι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μα, έκανε, ε; Έπιασε την κουβέντα με το γιο μου... έδειξε και φιλική διάθεση...

ΓΕΡΟΣ Εντάξει... αλλά να κάνει και κάποια κίνηση προς τα 'μάς. Ε; Ναι. Κατάλαβες; Αυτό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τότε να περιμένουμε... αφού, έτσι κι αλλιώς, δεν φαίνεται επικίνδυνος... Εσύ τό 'πες αυτό... Έλα, έλα... ρίχ' το!..

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπράβο! Ρε, τι ωραία συνεννόηση, που την έχουμε εμείς οι δύο... ε; Ε... ρε, ψυχή μου!..

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι... πράγματι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άντε μου τώρα εσύ να πας στον καφενέ και όλα θα γίνουνε στην εντέλεια... (Εύθυμα). Έξτρα... πρίμα... γκουντ!..

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι... πάω. Γεια σου, Καραγκιόζη!.. (Στρέφει και εξέρχεται αργά-αργά προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό, κυρ-σουρωτήρη μου!.. (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά του σπιτιού). Για να πάω κι εγώ να φάω τίποτα...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται τραγουδώντας από την πλευρά του σαραγιού, ενώ ακούγεται από πριν μουσική υπόκρουση κιθάρας). Λαμ-λαμ-λαρό... λαρί-λαρά... λαρί-λαρό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Όπα, όπα!.. Να και τα όργανα... αρχίσανε.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Συνεχίζει να τραγουδάει προχωρώντας αργά-αργά προς το σπίτι). Δεν είδα με... δεν είδα μέρα σήμερα... Δεν είδα με... δεν είδα μεσημέρι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μίλησε κανείς; (Ξεροβήχει).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Συνεχίζει το τραγούδι). Δεν είδα την αγάπη μου... νερό να πάει να φέρει...

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Αυτά που σας έλεγα, καλέ.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Συνεχίζει να τραγουδάει). Λαμ-λαμ-λαρό... λαρί-λαρά... λαρί-λαρό... (Η μουσική σιγά-σιγά σταματάει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μάλιστα... Για να πάω έξω...

(Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ!.. Ωρέ, βλέπετε μάθια... ή να σας βγάλω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλώς τον Νιόνιο... Πώς κι από 'δώ, Νιονιάκη;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ελόγου μου... πώς κι από 'δώ, ωρέ μπερτόδουλε... ή η αφεντία σου; Τι γυρεύεις, ωρέ, στο ξένο σπίτι... α; Διάρρηξη έκαμες πάλι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ, διάρρηξη;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Γιατί, φιόρο μου, θά είναι μήπως η πρώτη σου ή η τελευταία σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σεμνά... πρόσεξε τις κουβέντες σου! (Σε άλλο τόνο). Κι αν θες να ξέρεις... εγώ είμαι 'δώ... του σπιτιού.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ... τι έκαμε, λέει; Ωχ, ωχ, ωχ, συφορέλια σου, κυρ-Σωτήρη μου!.. Δεν το πούλαγες καλύτερα όσο-όσο το σπίτι σου... παρά που έβαλες τον αγιογδύτη τον Καραγκιόζο μέσα... οικότροφο, παναπεί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νιόνιο, σιλάνς!.. Πολλά λες...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Εγώ, σιλέντσιο; Γιατί... θα μου βάλεις να πλερώσω φόρο στις παρόλες μου; Ωρέ, άμε καλιά σου... άμε καλιά σου, σίχαμα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νιόνιο... σιλάνς!.. Θα σε βαρέσω...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, άμε από 'κεί πέρα... σκυλομούρη... και άσε με να κάμω τη χρεία μου!.. Ωωώ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νιόνιο, είπα σιλάνς!.. Κάτσε καλά, γιατί θα τις φας!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Προχωράει προς το μέρος του). Ωρέ, μπάντα, σου λέω... μπάντα!.. Άμε στο διάολο, ουρακοτάγκο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... εσύ δεν υποφέρεσαι... (Αρχίζει να τον χτυπάει συνέχεια). Να... να, για να μάθεις καλά και τη ζωολογία!.. Να, να, να, να...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Οχ... αχ!.. (Στρέφει και σιγά-σιγά εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού). Σία-σία!.. Μόντε-μόντε!.. Μόντε-μόντε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον αφήνει μουρμουρίζοντας). Να σου 'πώ εγώ... παλιοβλαμμένε!.. (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σπιτιού). Θεμά το γονιό σου... (Χωρίς να φαίνεται). Ακούς εκεί...

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Τι πάθατε, καλέ; Αρπαχθήκατε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αφού μ' έβρισε... (Μικρή σιγή). Δεν πιστεύω νά 'χετε κάνα νταραβεράκι... Ε;

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Μπα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπα; (Ξεροβήχει). Σαν να τού 'κανα χαλάστρα μου φάνηκε... (Μικρή σιγή). Σίγουρα δε...;

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Αφού σας είπα... αυτοί έρχονται εδώ πέρα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αυτοί; Τι... είναι κι άλλοι;

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Μα, σας το είπα!.. Περνούν, λένε ό,τι λένε... ε, αυτοί τα λένε, αυτοί τ' ακούνε... τι μας νοιάζει εμάς; Έτσι δεν είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ρε κορίτσι μου... εσύ θέλεις να έρχονται; Κατ' αρχήν, ο πατέρας σου το ξέρει;

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Μάλλον...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μαλλιά!.. Το ξέρει ή δεν το ξέρει; (Μικρή σιγή). Αλλά και πάλι σου λέω: αν θες εσύ να έρχονται...

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Αφού σας είπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι μου είπες, που να σου 'πεί... (Ξαφνικά σε άλλο τόνο). Αχά... άλλος ακούγεται...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται ρεμπέτικη μουσική, που σταματάει μόλις πλησιάσει στο σπίτι). Ε, ρε, κατέβα, Χριστούλη μου, να σε κεράσω ένα 'κατοσταράκι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται με ένα πήδημα από την πλευρά του σπιτιού). Έεεπ'!.. Κατέβηκα...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Ξαφνιάζεται και κάνει λίγο πίσω). Μπαρδόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, πάμε!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Δεν κατάλαβα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν είπες θες να με κεράσεις ένα 'κατοσταράκι; Πάμε, λοιπόν...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Παρεξήγηση, μάγκα!.. Και μάλιστα πολύ μεγάλη... Εγώ, νά 'με, το Χριστούλη είπα να κεράσω και όχι τον εξαποδώ... Με πιάνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; (Ξεροβήχει). Και τι παρτίδες έχεις εσύ με το Χριστό, ρε άχρηστε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Κι εσένα, δηλαδή, τι σε κόφτει, ρε αντίχριστε... που μου παρουσιάστηκες, νά 'με, μπροστά μου σαν διάολος καμπίσιος... μου τη σπας κανονικά... και μου γυρεύεις και κέρασμα από πάνω; Ίσα, ρε μάπα!...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, ρε κουνουπίδι, άσε το κέρασμα... άλλη φορά. Για πες μου: για πού τό 'βαλες;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μμ; Για εδωνά!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... για εδωνά...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Κι εσύ, ρε μπάμια, από πού ξεφύτρωσες, νά 'με... απ' το πουθενά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, από εδωνά!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Α... από εδωνά... Που πάει να 'πεί πως, όποια πέτρα κι αν σηκώσουμε, νά 'με, θα βρίσκουμε από κάτω τη φάτσα σου; Ρε, ρε, κάτι μυστήρια πράματα, νά 'με!.. Τι θα γίνει, τέλος πάντων, με την πάρτη σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι θες να γίνει;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Εσύ θα μου το 'πείς... Περαστικός είς' από εδωνά, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μόνιμος κάτοικος... πειράζει;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μμ; Μου χαλάς την τσάρκα μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να την επιδιορθώσεις.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Με στεναχωράς, νά 'με, και μου αφαιρείς χρόνια από τη ζωή μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Υποτιμητικά). Σιγά, τα λούπινα!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και με θυμώνεις κάργα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ειδάκι!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Ξεροβήχει. Μικρή σιγή). Κοίτα', μάγκα... απόψε, νά 'με, δεν μαλώνω. Με πιάνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μαλώνω όμως εγώ...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Σοβαρά; Γί' ακού', φίλε μου... Και δεν το δείχνεις, νά 'με...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θες να το δείξω;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι για!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Επιμένεις;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Είπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αφού, το λοιπόν, επιμένεις... (τον χτυπάει) άρπά' την!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Παραπατάει). Μπαρδόν; Δηλαδή... με χτύπησες, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε... σε χτύπησα!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Έντονα). Ξαναρωτάω... με χτύπησες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Έντονα κι αυτός). Ναι!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Στον ίδιο τόνο). Αστεία ή σοβαρά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σοβαρά!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Σε άλλο τόνο). Α... γιατί αστεία δεν σηκώνω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Απότομα). Άέ'φεύγα από 'δώ, ρε!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Δεν τό 'πιασα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πιάσε τότε (τον χτυπάει) μία... (τον χτυπάει πάλι) δύο... (τον χτυπάει άλλη μια) τρεις... (συνεχίζει να τον χτυπάει).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Στρέφει προς το σαράι). Οχ, οχ!.. Βαγγελίστρα μου... πολύ αστράφτει απόψε... και μπουμπουνάει... (Εξέρχεται γρήγορα-γρήγορα προς την πλευρά του σαραγιού). Οσόχ, αμάν... αμάν... αμάν!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον αφήνει και στρέφει προς το σπίτι). Να σου 'πώ εγώ... παλιοβλαμμένε! (Εξερχόμενος προς την πλευρά του σπιτιού). Ε; Ναι!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και αργά-αργά προχωράει προς το σπίτι τραγουδώντας χαμηλόφωνα). Από την πόρτα σου περνώ... Ζουμ-τριαλαριλαρό!.. Από την πόρτα σου περνώ... γλιστρώ και πέφτω ολόρθος... (Στρέφοντας προς το σαράι). Ουίτ!.. Ουίτ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Για... για με το μπαρδόν... σαν νά 'κουσα κάτι... (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού). Αχά... το ζωντόβολο ο Μορφονιός. (Πλησιάζει και τον σκουντάει). Ε... κύριος!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Συνεχίζει ατάραχος το τραγούδι του, ενώ προχωράει προς το σαράι). Κι αν δεν γυρίσεις να με ιδείς... Ζουμ-τριαλαριλαρό!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Ζαχαρία... Ρε!.. (Τον σκουντάει πάλι). Μορφονιός... Μπρρρρρρρρρ!.. (Χαμηλόφωνα). Θεμά το γονιό σου... (Σηκώνει το χέρι του για να τον χτυπήσει).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Συνεχίζει απαθής). Κι αν δεν γυρίσεις να με ιδείς... σηκώνομαι και φεύγω... (Σταματάει και στρέφει πάλι προς το σπίτι). Ουίτ... Ζουμ-τριαλαριλαρό!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αντί να τον χτυπήσει ξύνει το κεφάλι του). Μωρέ, κι έσπαγα το κεφάλι μου... ποιος είναι αυτός ο μορφονιός που... που τραγουδάει τόσο ωραία!.. Τι έγινε, ρε Ζαχαρία;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Γεια σας, κύριε Καραγκιόζη... Τι κάνετε, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά 'μαι 'γώ... καλά 'σαι 'σύ;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Κι εγώ καλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πώς από 'δώ;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Γιατί, ουίτ... απαγορεύεται;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Σου είπε κανένας τέτοιο πράμα; Όχι, εάν σου είπε, να μου ειπείς αμέσως ποιος είναι, για να τον αναλάβω εγώ, να ιδείς!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Δεν υπάρχει λόγος, ουίτ... Εάν θέλετε όμως κάτι να κάνετε για μένα, όπως μου δείχνετε... τότε, αδειάστε μου την γωνιά, ουίτ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Νευράκια... νευράκια;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Δικαίωμά μου δεν είναι; Δεν σας ενόχλησα, ουίτ... σας ενόχλησα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Δεν σας εμποδισα σε κάτι... σας εμποδισα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ούτε...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τότε, ουίτ... εσείς γιατί με ενοχλείτε και δεν με αφήνετε να κάνω τον περίπατό μου με την ησυχία μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σ' αυτό έχεις απόλυτο δίκιο... Κάνεις πέντε και δεν κάνω καμία!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Λοιπόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι λοιπόν;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Θα με αφήσετε, ουίτ, να κάνω τον περίπατό μου με την ησυχία μου; Προσέξτε, ουίτ... γιατί θα πάω να το 'πώ στη μαμά μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Δεν μου λες, ρε... σίγουρα αυτό θέλεις ή μήπως προτιμάς να σε βοηθήσω σ' αυτό που πραγματικά θέλεις;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μα, τι μου λέτε τώρα, ουίτ; Ξέρετε εσείς τι θέλω εγώ... είναι δυνατόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το θέμα δεν είναι αν ξέρω εγώ... το θέμα είναι αν ξέρεις εσύ... τι θέλεις πραγματικά... Ξέρεις;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ξέρω, λέει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπράβο!.. Επειδή, λοιπόν, κι εγώ ξέρω... άστο σε μένα.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Θα με βοηθήσετε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τι σου λέω;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αχ... μπράβο, ουίτ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, ρε... θα σ' αφήσω να κόβεις βόλτες πέρα-δώθε... και να γίνεσαι θέαμα... Κάτσε καλά!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Θέαμα γίνομαι... ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και μάλιστα ακατάλληλο για ενηλίκους...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ρεζίλι των σκυλιών, δηλαδή!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό να τό 'λεγες, Ζαχαρία μου, αν ήσουνα μόνος σου.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Γιατί, είναι κι άλλοι, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που πάνε κι έρχονται; Χμ... μην το ψάχνεις! Άντε να πας εσύ στη μαμά σου και άστο σε μένα. Θα κάνω το καλύτερο που μπορεί να γίνει, έννοια σου!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αχ... νά είσθε καλά, κύριε Καραγκιόζη, και συγνώμη, ουίτ, για προηγουμένως... Μιλ παρντόν, ουίτ... Αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό!.. (Κατ' ιδίαν). Άντε και περαστικά... (Ενώ εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σπιτιού). Έρμε...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ ακούγεται από πριν εύθυμη μουσική. Χορεύει αστεία). Εχέ... (Τραγουδάει). Άντε, το καμένο... το Τεσσαλονίκα... άντε, πού 'χει όμορφα κορίτσια... Αράν!...

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Κύριε Καραγκιόζη... αυτός έχει πλάκα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έννοια σου, και το ξέρω αυτό από πρώτο χέρι... Για να πάω να 'δώ. (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού, ενώ η μουσική σταματάει). Ρε, καλώς το Σολομό... το φίλο μου!...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Σταματάει τον χορό). Εχέ... κουζούμ Καρακοζαρίνο!.. Εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... εγκώ εσένα, κουζούμ, ουρανό γκύρενα και βρίσκω γκη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... πέρασα από παράγκα... πέρασα δώκεις νοίκια εσένα κρωστάει εμένα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... γι' αυτό πέρασες... Είπα κι εγώ πώς πέρασες να με ιδείς, που ήμουν άρρωστος.

ΕΒΡΑΙΟΣ Άρρωστο; Έλα... εσένα λέει αστεία... εσένα λέει αστεία. Εχέ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αστεία; Να πεθάνω κόντεψα!

ΕΒΡΑΙΟΣ Άντε... ψέμα. Εσένα μια καρά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εύθυμα). Ναι... και δυο τρομάρες!.. (Σε άλλο τόνο). Δεν μου λες, Σολομός...

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... ό,τι θέλει... ό,τι θέλει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και... πώς από 'δώ;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... καταλαβαρδούγκος... περνούσα... περνούσα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μαφία... περνούσες... περνούσες... ε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εσύ... πώς από 'δώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ δουλεύω εδώ, ρε, και όταν θα πληρωθώ... θα σου φέρω τα νοίκια που σου χρωστάω. Δεν χρειάζεται να ξανάρθεις

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... Κρειαάζεται!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κρειαάζεται; Για έλα ξανά και τα λέμε... ξεβιδωμένε... Άντε, γεια!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σπιτιού).

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... αντίος!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού σιγοτραγουδώντας). Έεε... Άντε, το καμένο... το Τεσσαλονίκα... άντε, πού 'χει όμορφα κορίτσια...

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Ακούγεται δημοτική μουσική. Σφυρίζει μια-
δυ φορές κλέφτικα και μετά από λίγο εμφανίζεται από την πλευρά του
σπιτιού χορεύοντας άτσαλα). Ομπλάτς!.. Άει, λάλα το, πιδί μ', λάλα το...
Ω, μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω!.. Σντάβρρρ...
Σντάβρρρ... Σντάβρρρ!.. Οχόπ'!.. Άει, κι λαμπάδιασα, ου έρμος.. Όπλες!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αχά... καλώς τα δεχτήκαμε!..
(Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού). Γεια σου, Μπαρμπαγιώργο!..
(Αρχίζει να χορεύει κι αυτός). Όπα, όπα, ε... ε... όπασα... Όπα, μωρέ!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Αχάει!.. Γεια σ',
Καραγκιόζ'!.. (Σφυρίζει κλέφτικα άλλη μια φορά).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει τούμπα). Ε, ρε... καήκαμε σαν ρούμπελο...
Όπα!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Η μουσική σταματάει, σταματάνε τον χορό

και οι δύο. Στον Καραγκιόζη άγρια). Γιατί, ουρέ χαντακουμένου, τα σταμάτηκες τα όργανα... α; (Τον χτυπάει). Να, έρμο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, μάρμπα... μουρλάθηκες; Τι βαράς;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μ' έκοψες, ουρέ, απάνου που ήθελα να κάμω τη φούρλα μ'... Να μάθεις άλλη φορά να μη με κόβεις!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ σ' έκοψα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' ποιος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο μαέστρος!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α, μπα; (Ξεροβήχει. Σε άλλο τόνο). Δεν π'ράζει απού σε κοπάνησα... ούλο και κάτι θα μόν' χεις καμωμένο κι δεν τό'χω πάρει χαμπάρι... (Απότομα με υπέρμετρο ενδιαφέρον). Μα, δε μ' λες; είσι καλά, πιδὶ μ', ή να βάλου τις φωνάρες; Άσα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... να σε κάψω, Γιάννη, να σ' αλείψω λάδι. Απόγινες μου φαίνεται...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Έλα μ'... μώρωξε, καλό μ'... Να... πάρ' κι μια πιντάρα!.. (Βγάζει από το σελάχι του και του δίνει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κράτα την, μην ξοδεύεσαι... (Ξαφνικά αλλάζοντας γνώμη). Όχι... φέρ' τη δώ!.. (Την παίρνει και την βάζει στην τσέπη του). Και να κοιτάξεις να βρεις καμιά γυναίκα...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' κοιτάου, πιδάκι μ'... Κάνου και τίπουτας άλλο, ου κιρατάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αλλά, μου φαίνεται, κοιτάς τ' απήλου... Κοίτα' και λίγο χαμηλά.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τι θα 'πεί 'φτούνο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να μην κοιτάς όλο τις όμορφες και τις νιες και τις φανταχτερές...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' κάνε μ'; Τις λοβές, τις σιούτες κι τις γριες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ; Κοίτα' και καμιά δευτερότερη... καμιά μεγαλοκοπέλα... να σε θέλει κι εκείνη.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χαμηλόφωνα). Δεν μ' λες, δεν μ' λες; τούτη η Γιαννούλα του Σωτήρη... δεν κάνει, α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ τι λες... κάνει;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' δεν κάνει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν κάνει, βέβαια.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Με καημό). Αλλά μ' αρέσει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... άει στο διάλο!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τήνε γλιέπου, απ' λες, ουρ' ανιψούδι μ', απού περπατάει ταρναριστά-ταρναριστά, το μανάρι μ'... κι μό' ρχिताι, μαθές, λιγούρα... (λιγωμένος) ούι, ούιιι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Απαξιωτικά). Α... δεν έχεις γούστο...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Όι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τίποτα, τίποτα!.. Εσύ, μπάρμπα μου... θα βρεις μια θρεμμένη... μια νταρντάνα!.. Πώς ήτανε η θεια-Στρουμπούλω στα νιάτα της... τη θυμάσαι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Πώς... πώς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τέτοια!.. Να σε βάλει χάμω...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ιμένα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που λέει ο λόγος...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α... ου λόγος το λέει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... (Σιγανά). Ωχ... (Δυνατά). Να σε βάλει, που λες, χάμω... και να σε κάνει να 'πείς το Δεσπότη Παναγιώτη!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Έννοια σ' κι... κι θα της τον κόψου 'γώ τον ντριτσινουλόγο, ώσπου να 'πεί μουστουκούλουρου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τί 'ν' αυτό;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Δεν ξέρ'ς του μουστουκούλουρου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι... το άλλο... τον πριτσινο... Πώς τό 'πες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τον ντριντρινουλόγο; Α... από τέτοιουν έχουν οι φοράδες κι πού και πού ντριντρινάνε... Της τουν κόβεις... κυρία μετά!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Η φοράδα... Η γυναίκα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κι αυτή κυρία.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι λες, ρε μπάρμπα; Μου φαίνεται δεν έχεις ιδεί τη θεια-Στρουμπούλω να ζυμώνει...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' πώς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έχεις ιδεί πώς αρπάζει το ζυμάρι... και το φέρνει το πάνω κάτω... και ξανά-μανά... και δώσ' του αναχέρισμα... ώσπου να ξεχειλώσει καλά... και μετά να σφίξει και... και μόλις γίνει το ψωμί... το ρίχνει και στο φούρνο να ψηθεί; Ε... μια τέτοια γυναίκα θέλεις εσύ, μπάρμπα... να σε ζυμώσει!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κι απέ να με ψήσει!.. Όι, να μ' λείπ'.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τότε, κάτσε να ψήνεσαι μόνος σου.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Μπερδεμένος). Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοιτά', μπάρμπα... εγώ είμαι εδώ πέρα στου Σωτήρη για μια δουλειά. Αν τη θες τόσο πολύ τη Γιαννούλα, μπορώ να κάνω κουβέντα και στην ίδια και στον πατέρα της... κι ό,τι 'πούνε. Μμ; Τι λες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμ; (Μικρή σιγή. Ξεροβήχει. Σε άλλο τόνο). Δε μ' λες... η Γιαννούλα... είναι δυχατέρα του Σωτήρη, ξέρ'ς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Κόρη του τη λέει... κι εκείνη πατέρα της. Γιατί;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κάτι είχε ακουστεί παλιά. Μεγάλη ιστορία... δεν την καλουξέρω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος την ξέρει;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ου Σωτήρ'ς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ τι ξέρεις;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μπερδεμένα πράματα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή... μέσες-άκρες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Έχει να κάνει μ' εκείόν απού 'χε 'δω του σπιτ', προτού το πάρει ου Σωτήρ'ς. Ή τα παιδιά 'σαντε δικά του ή ήσαντε του Σωτήρη και τά 'λεγε εκείός για δικά του. Μπήκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Παιδιά... ποια παιδιά; Για τη Γιαννούλα μιλάμε... Κι αυτός που λες... ποιος ήτανε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ', σ' τά ειπα, σ' τά ειπα, η καψιρός... δεν σ' τά ειπα; Μπερδεμένα πράματα!.. Θυμάμαι ήτανε κι ένα σερνικό... κι ικειός απού 'χε 'δω του σπιτ', ήταν άνθρωπος του τρανού.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Του πασά... δηλαδή Τούρκος;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Δικός μας... προύχοντας, προεστός... Κάπως τους λεν' αυτουνούς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοτζαμπάσηδες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α... γεια σ'... α... γεια σ'!.. Αλλά, άνθρωπος του τρανού... Γί' αυτούνο... άστο... άστο... μην κάνεις κουβέντα. Καλή 'ναι η Γιαννούλα να τήνε γλιέπου να περπατάει ταρναριστά-ταρναριστά... αλλά μέχρι τα 'δεπά... Παρέκει; Όι!.. Όι, Καραγκιόζη μ'...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όι; Όι... Ό,τι 'πείς εσύ!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Θα βρούμε άλλη, σοϊλίτικη... Μμ; Άει, γεια σ' τώρα... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άντε στο καλό!.. (Του φωνάζει). Κι από πεζοδρόμιο... (Μονολογεί σκεπτικός). Άκού' 'κεί πράματα... Ωρέ, μπερδεμένα, λέει; Ούου... (Στρέφει προς το σπίτι).

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, βλέπει τον Καραγκιόζη και αμέσως στρέφει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι άντε βρες την άκρη... (Στρέφει προς το σαράι και βλέπει τον Αξιωματικό). Όπα! (Σκύβει αμέσως και κάνει ότι κάτι ψάχνει).

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού και μετά από λίγο επανέρχεται μένοντας στο πίσω μέρος του αμίλητος).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Προχωράει σκυφτός προς το σαράι αργά ψάχνοντας τάχα, ενώ βγάζει από την τσέπη του την πεντάρα που του είχε δώσει ο Μπαρμπαγιώργος και την ρίχνει χάμω μονολογώντας). Ρε, πού, στο διάλο, μου έπεσε η μαγκούφα; (Σταματάει, στρέφει πάλι προς το σπίτι και προχωράει σκυφτός πάντα κάνοντας ότι ψάχνει). Δεν πρόλαβε να μου τη δώσει ο Μπαρμπαγιώργος... την έχασα.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Αμίλητος παρακολουθεί τον Καραγκιόζη και λίγο-λίγο προχωράει προς αυτόν).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξαναστρέφει προς το σαράι και προχωράει τάχα

ψάχνοντας, ενώ μονολογεί). Τι διάλο... άνοιξε η γη και την κατάπιε; Πού πήγε; (Έχει φθάσει κοντά στον Αξιωματικό). Και δεν βλέπω και καλά.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Ξεροβήχει). Έχασες κάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Επ'... εδώ σ' έχω, μάστορα... (Σηκώνει το κεφάλι του και μετά ξανασκύβει). Σαλαμπαχάερίσον, Αγά μου!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Σήκω επάνω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνει το κορμί του). Μά'ιστα.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τι έχασες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μια... μια πεντάρα... πριν από λίγο μου την έδωσε ο μπάρμπας μου... Πού μου έπεσε;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Για να ιδώ κι εγώ, που βλέπω καλύτερα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Θα κάνεις τον κόπο;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Σιγά τον κόπο... Για να πας εκεί που ήσουν, όταν σ' την έδωσε. Θυμάσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... Για... (Κάνει λίγο πίσω). Μμ... κάπου εδώ...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Πηγαίνει κοντά του). Πεντάρα είπες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ψάχνοντας). Ναι... δεν μου δίνει πάρα πάνω. Α... μπα.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Ψάχνοντας κι αυτός). Κι όταν δεν έχει ψιλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ψάχνοντας). Απλά δεν μου δίνει τίποτα.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Όπα... μην κουνηθείς!.. Την είδες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πού είναι;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Δίπλα στο πόδι σου... τ' αριστερό. Μη μου 'πείς ότι δεν την βλέπεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Απλώνει το χέρι του και μαζεύει την πεντάρα). Έλα 'δώ, κατεργαρούλα... Έλεγες θα μου την κοπανήσεις; (Την βάζει στην τσέπη του). Αγά μου, σ' ευχαριστώ πολύ.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Σώπα! Για πες μου... είσαι ο Καραγκιόζης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτός είμαι. Ελόγου σου;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Δεν σου είπε ο γιος σου ο Κολητήρης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μου είπε για σένα... αλλά τ' όνομά σου...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α, ναι... δεν μπορούσε να το συγκρατήσει. Είμαι ο Γιορντάν αγάς... δεν έχω πολύ καιρό εδώ... αν και...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με ενδιαφέρον). Τι, Αγά μου;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Σαν γνωστά μου φαίνονται όλα εδώ γύρω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πού... εδώ, εδώ;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Και πιο πέρα, που είναι μια παράγκα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το σπίτι μου!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α... μπα; (Μικρή σιγή). Και, που λες... όλα εδώ μου φαίνονται σαν να μην είναι η πρώτη φορά που τα βλέπω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μήπως τα έχεις ιδεί σε φωτογραφίες;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Όχι, όχι... νομίζω ότι έχω ξαναβρεθεί εδώ... αλλά εγώ πρώτη φορά έρχομαι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Από πού ήρθες, αν επιτρέπεται;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Από τη Σμύρνη. Εκεί μεγάλωσα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οι γονείς σου είναι εκεί;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Δεν ε γνώρισα γονείς... μια κυρούλα με μεγάλωσε... αλλά, απ' ό,τι μου 'χε 'πεί, της είχε αφήσει πολλά χρήματα ο πατέρας μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τα ξόδεψε, για να σε μεγαλώσει; Μπράβο!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ναι... ναι... με μεγάλωσε μ' αυτά... με σπούδασε... και μου άφησε και αρκετά!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σου άφησε; Δηλαδή πάει κι αυτή... καπούτ;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ναι... δεν είναι πολύς καιρός... Φρόντισε να γίνω Αξιωματικός και ακόμη να τοποθετηθώ εδώ στο σαράι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτή;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ναι... και μετά έφυγε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; Ας πάει στο συχώριο... Τιποτ' άλλο δεν σου 'λεγε;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Σαν τι δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ; Ας 'πούμε... όταν ήσουνα μικρός...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Ξαφνικά κάτι θυμάται). Α!...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Καραγκιόζη!...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τί 'ναι, Αγά μου; Θυμήθηκες κάτι;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ναι, φίλε μου... Ναι... ναι... ναι... ναι!...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι, ναι, ναι; Για λέγε, για λέγε!...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τώρα εξηγούνται όλα!...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όλα... δηλαδή, ποια όλα; Λέγε, ρε γρουσουζή... πες μου!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Όταν ήμουνα μικρός, μού 'λεγε ένα παραμύθι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Περιφρονητικά). Αυτό;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ένα παραμύθι, που τό 'λεγε και το ξανάλεγε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με απογοήτευση). Είπα κι εγώ...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Κι έτσι πέρασε στο υποσυνείδητό μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Καλά... τρία πουλάκια κλαίγανε... τη μαύρη την κουρούνα... (Δυνατά). Και... τι έλεγε το παραμύθι, Αγά μου;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Το παραμύθι, Καραγκιόζη, έλεγε για ένα σαράι, πού 'χε απ' τη μια μεριά μια φτωχική καλόβα... μια παράγκα... κι απ' την άλλη ένα σπίτι περιποιημένο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σκέφτεται κάνοντας διάφορες κινήσεις με το χέρι του). Μμ, μμ, μμ... Μμ, μμ... μμ...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Όταν μεγάλωσα αρκετά και σπούδασα, έδωσα την εξήγηση: ότι το σαράι είναι η πλουτοκρατία... οι ισχυροί του κόσμου...

η καλόβα είναι η φτωχολογιά... και το σπίτι το περιποιημένο είναι η μεσαία τάξη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες; Παραμύθι, παραμύθι... αλλά ζουμερό!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ναι, βέβαια... μόνο που, ερχόμενος εδώ, αυτά και τα τρία μαζεμένα τα βρήκα μπροστά μου σαν μια πραγματικότητα άμεση, καθημερινή...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και σαλτάρισες;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Το συζητάς; Πάρα λίγο... Απ' το παράθυρό μου στο σαράι κοιτάζα την παράγκα σου... Κατόπιν ερχόμουν εδώ απέναντι και κοιτάζα το σπίτι αυτό με τις ώρες, χωρίς να σκεφτώ, φίλε μου, ότι μπορούσα και να παρεξηγηθώ, γιατί, νομίζω, μένει και μια κοπέλα μέσα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', δεν μένει;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τι θα λέει για μένα η καημένη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εόθυμα). Τα καλύτερα!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Φαντάζομαι... Κάνε μου την χάρη... εξήγησέ της και ζήτησέ της συγνώμη εκ μέρους μου... Θα την ιδείς εσύ... δεν θα την ιδείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, θα την ιδώ... αλλά τι να της εξηγήσω; Τι να της 'πώ;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Αυτά που σου είπα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Άμα της 'πώ αυτά που μου είπες... φέξε μου και γλίστρησα!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Κατάλαβα... (Σιγή).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μου λες, Αγά μου... πώς είπες τ' όνομά σου;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Γιορντάν αγάς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι... Και η μακαρίτισσα... η αυτή... η κυρούλα, που σε μεγάλωσε... έτσι σε φώναζε;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α... αυτή είχε ρωμαίικη καταγωγή και με φώναζε στα ρωμαίικα... Γιορντάνη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μήπως Ιορδάνη;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Αυτό! Τι... σκέφθηκες τίποτα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αγά μου, το παραμύθι, που λες ότι σου 'λεγε και σου ξανάλεγε η μακαρίτισσα, πολύ ωραία το εξήγησες και μπράβο σου!.. Πλουτοκρατία, μεσαιά τάξη, φτωχολογιά...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ακριβώς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μήπως όμως... λέω εγώ, ε; Μήπως τελικά δεν είναι παραμύθι; Αυτό σκέφθηκα...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Και τι να είναι, τζάνεμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ; Δεν ξέρω, κύριε μελιτζάνε μ'... Δηλαδή, περνάει κάτι απ' το μυαλό μου, αλλά λέω να το ψάξω λίγο ακόμη. Λίγο... Γκέγκε;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Θα το κάνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!.. Συζητάς; (Εόθυμα). Εσύ... εσύ μου βρήκες ολόκληρη πεντάρα, πώς... κάτι πρέπει να κάνω κι εγώ για σένα. Έτσι δεν είναι; (Σε άλλο τόνο). Θα μάθω 'γώ... έννοια σου... Θα την βρω την άκρη. Εσύ άντε άραξε... χαλάρωσε... και θα τα ξαναπούμε σύντομα. Θα σου 'χω νέα.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εντάξει... Σ' ευχαριστώ πολύ... Αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά του σπιτιού). Α, να σου βγουν τα μάτια και τα δύο... που είχες, δεν είχες... μ' έμπλεξες, ανεμοπαρμένε...

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι είναι, μπρε Καραγκιόζη... με ποιον τὰ 'χεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπα... τίποτα... κάτι... κάτι δικά μου λέω. Ξέρεις, καμιά φορά σκέφτομαι δυνατά...

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Άστα αυτά!.. Ε; Ναι... Κάτι τρέχει... Πες μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δεν πάμε καλύτερα εδώ απ' όξω;

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πάμε... έτσι κι αλλιώς εγώ... για φευγιό είμαι... ε; Ναι... πάω για τον καφενέ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α, μπα; Τότε, φύγαμε... πάμε. Προχώρα!

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού, προχωράει λίγο και κατόπιν στρέφει προς τον Καραγκιόζη, που ακολουθεί). Τι είναι; Τι τρέχει; Είδες αυτόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... (Κατ' ιδίαν). Μμ; Ωχ... (Στο Γέρο). Πού το κατάλαβες;

ΓΕΡΟΣ Μιλήσατε... τι σου είπε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσ' τον αυτόνε... Το θέμα, κυρ-σουρωτήρη μου, δεν είναι τι μου είπε αυτός, αλλά τι μου είπε ο μπάρμπας μου ο Γιώργης, ο Μπαρμπαγιώργος -τον ξέρεις- που ήτανε εδώ πρωτότερα...

ΓΕΡΟΣ Ήτανε εδώ ο Μπαρμπαγιώργος... τι γόρευε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Εμένα κάτι ήθελε.

ΓΕΡΟΣ Εσένα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μωρέ... Πέρασε απ' το σπίτι μου και έμαθε.

ΓΕΡΟΣ Και σου είπε κάτι για μένα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... δηλαδή με ρώτησε: τι κάνεις... τι κάνουν τα παιδιά σου... Αυτό. (Ξεροβήχει).

ΓΕΡΟΣ Από πού κι ως πού;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι από πού κι ως πού; Του είπα ότι δουλεύω εδώ στο σπίτι σου... ε, και με ρώτησε... έτσι απλά... Αυτό είναι το πρόβλημά μας;

ΓΕΡΟΣ Τι θες να 'πείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σου λέω... Ακούς; Με ρώτησε τι κάνουν τα παιδιά σου... Μμ; Δεν με ρώτησε τι κάνει η θυγατέρα σου... Γκέγκε, νούκου γκέγκε;

ΓΕΡΟΣ Α... αυτό; Θα μπερδεύτηκε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπερδεύτηκε;

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι... (Ξεροβήχει). Γιατί, αν με ρωτήσει κανείς εμένα πόσα παιδιά έχεις εσύ, ξέρω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Δεν ξέρεις;

ΓΕΡΟΣ Και βέβαια, όχι. Πού να ξέρω εγώ... πόσα παιδιά έχεις εσύ; Ε; Ναι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μα τώρα... σοβαρά μιλάς; (Παραπειστικά). Δεν ξέρεις ότι έχω τέσσερα παιδιά;

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να το σκεφθεί). Τέσσερα; Πότε τό σκάρωσες το τέταρτο, μπρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα. Κατά τ' άλλα, δεν ξέρεις πόσα παιδιά έχω... γέρο-μπαγλαμά!..

ΓΕΡΟΣ Και τι άλλο σου είπε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Μπαρμπαγιώργος; Α, ναι... δεν θυμότανε αν τα παιδιά είναι δικά σου ή του Κοτζάμπαση...

ΓΕΡΟΣ Ασά... μα, πολύ κουτσομπόλης είναι... Ε; Ναι... Αυτό να του 'πείς!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μα, αυτό του είπα... Ε; Ναι... (Κατ' ιδίαν). Να μην ξεχνιόμαστε κιόλας... (Ξεροβήχει. Στο γέρο). Βέβαια!..

ΓΕΡΟΣ Ακούς εκεί...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά μου είπε κι αυτός...

ΓΕΡΟΣ Τι σου είπε πάλι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ότι δεν κουτσομπόλεψε...

ΓΕΡΟΣ Αλλά, τι έκανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, να, μωρέ... κάπου δεν του 'ρχότανε καλά, λέει, που...

ΓΕΡΟΣ (Εκνευρισμένος τον διακόπτει). Ποιο πράμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που λέγανε την κοπέλα Γιαννούλα... και το παιδί Γιάννη. Αυτό δεν καταλάβαινε...

ΓΕΡΟΣ Ιορδάνη το λέγανε το παιδί!.. Άκου', Γιάννη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μάλιστα... (Ξεροβήχει με νόημα) για να μου τα 'πείς τώρα με δικά σου λόγια... απ' την αρχή.

ΓΕΡΟΣ (Ενοχλημένος). Δεν έχω να σου 'πώ τίποτα!.. Ε; Ναι... και να σηκωθείς να φύγεις!.. Ορίστε μας...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κυρ-σουρωτήρη... για πες; αλεύρι!

ΓΕΡΟΣ Παράτα με!.. Ε; Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Ιορδάνης σε γυρεύει!

ΓΕΡΟΣ Ποιος Ιορδάνης... ο ποταμός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι ο ποταμός... όχι ακόμη ο ποταμός!..

ΓΕΡΟΣ Αλλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο αγάς.. που είναι και γεροδεμένος για την ηλικία του... Έτσι δεν μου 'λεγες;

ΓΕΡΟΣ Μα, τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χα! Τι λέω; Γιορντάν αγάς λέγεται ο παλικάρης που στήνεται απέναντι...

ΓΕΡΟΣ Μπα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπου!..

ΓΕΡΟΣ Και τι θέλει... το σπίτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άιντε, χάντε... Ποιος σου μίλησε για σπίτι; (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Ρε, το παιδί... Ακούς; Είναι στον κόσμο ολομόναχο! Μια... μια κυρούλα, που το μεγάλωσε... πέθανε, λίγο πριν έλθει αυτός εδώ.

ΓΕΡΟΣ (Με ταραχή). Τι 'πες; Πέθανε η Τασία; Πώωω!.. (Μικρή σιγή. Με συντριβή). Ο Θεός να την συχωρέσει... και να την αναπάψει. Ο Θεός...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Την ήξερες;

ΓΕΡΟΣ Την Τασία αν ήξερα; Άσαχ... η Τασία, Καραγκιόζη... ήταν η γυναίκα μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τα χάνει). Α... Μη μου 'πείς!

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι... ήταν η μάνα της Γιαννούλας, αλλά και του Ιορδάνη. Μόνο, που ο Ιορδάνης είχε άλλον πατέρα... Ε; Ναι... άλλον... άλλον. Δυστυχώς!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι μου λες... σοβαρά; Και... και η Γιαννούλα ξέρει;

ΓΕΡΟΣ Μπα... όχι. Ήταν πολύ μικρή τότε που έφυγε η Τασία με τον Κοτζάμπαση για την Σμύρνη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτός ήταν ο πατέρας του Ιορδάνη;

ΓΕΡΟΣ Όχι. Αυτός ήταν άνθρωπος του πασά... και μάλλον ο πασάς... Ε; Ναι... ο τότε... ήταν ο πατέρας του παιδιού.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... γι' αυτό κι έγινε Αξιωματικός ο Ιορδάνης...

ΓΕΡΟΣ Και όταν μαθεύτηκε το πράμα... έφυγε ο πασάς, έφυγε και ο Κοτζάμπασης με την Τασία και το παιδί. Ε; Ναι... νύχτα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νύχτα, ε;

ΓΕΡΟΣ (Με θλίψη). Νύχτα... (Σιγή).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Κι εσύ εδώ... με την Γιαννούλα;

ΓΕΡΟΣ Εδώ... στο σπίτι και την περιουσία του Κοτζάμπαση... Ε; Ναι... όλα αυτά που έχω, δικά του ήσαν... κι εμένα μαζί με την γυναίκα μου μας είχε για τις δουλειές.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και σου 'μεινε η περιουσία και το σπίτι, ε; (Μικρή σιγή). Μχ... κάτι είναι κι αυτό.

ΓΕΡΟΣ Δεν μουντζώνεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγή). Καλά, η Τασία με τον πασά... πώς;

ΓΕΡΟΣ Τώρα, τι το ψάχνεις; Όπου φτωχός και η μοίρα του... Ε; Ναι... (Αναστενάζει). Ο Θεός να την συχωρέσει... και να την αναπάψει. Ο Θεός.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δουλειά του Κοτζάμπαση πρέπει να ήτανε.

ΓΕΡΟΣ Τι το σκαλίζεις; Μπορεί να μην έφταιγε κι εκείνος... Ε; Ναι... Δεν σου είπα; Άνθρωπος του πασά ήτανε... ε, ό,τι του ζήτηγε ο πασάς... καταλαβαίνεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... (Ξεροβήχει). Και τώρα;

ΓΕΡΟΣ Τώρα, τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πρέπει κάτι να 'πούμε στα παιδιά.

ΓΕΡΟΣ Πρέπει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, πώς; Και η Γιαννούλα είναι περίεργη να μάθει τι ρόλο παίζει αυτός ο αγάς, αλλά και ο αγάς, που ζει μέσα σε... σ' ένα παραμύθι που του έλεγε η μακαρίτισσα από τότε που ήτανε μικρό παιδί.

ΓΕΡΟΣ Παραμύθι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... (Ξεροβήχει). Παραμύθι, που του βγήκε μια πραγματικότητα χωρίς αρχή και τέλος.

ΓΕΡΟΣ Καραγκιόζη, κάνε εσύ ό,τι νομίζεις... Ε; Ναι... εγώ πάω να πω έναν καφέ, γιατί κάπως μου 'ρχεται... (Στρέφει προς το σαράι). Γεια σου! Θα σε ιδώ μετά... (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... άντε να πιεις τον καφεδάκο σου εσύ, να στανιάρεις... να σκεφτώ κι εγώ τίποτα. (Στο κοινό). Όμως εδώ, φίλοι μου καλοί... η παράστασή μας "ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ" έλαβε τέλος... Ε; Ναι... Νά 'στε όλοι καλά!.. Γειάσα σας... γεια σαςας!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σπιτιού, ενώ ακούγεται μουσική Καλαματιανού χορού).

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

